

Státní oblastní archiv v Plzni - 5. oddělení

Rodinný archiv Škodů
(1760) 1811–1945

Inventář

EL NAD č.: 20262
AP.: 730

Mgr. Marie Mírková

Klášter 2017

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce archiválií	3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu	12
III. Archivní charakteristika archivního fondu	14
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	18
V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky	18
Seznam použitých pramenů a literatury	19

Přílohy:

Příloha č. 1: Seznam použitých zkratk	21
Příloha č. 2: Struktura archivního fondu	22
Příloha č. 3: Rozrody rodin Škodů, Pivců, Hahnenkamů, Pergerů a Wessely	23
Příloha č. 4: Přehled o uložení archiválií souvisejících s rodinou Škodů v jiných fondech SOA v Plzni a v jiných institucích	25

Inventární seznam:

Škodové	27
Pivcové	45
Sbírka fotografií a grafik	46

Rejstříky:

Rejstřík osobní	53
Rejstřík zeměpisný	63
Rejstřík věcný	65

I. Vývoj původce archiválií

Rodinný archiv Škodů dokládá postupný společenský vzestup rodiny, ze které vzešel jeden z nejvýznamnějších představitelů tzv. *gründerské* generace průmyslníků rakousko-uherské monarchie. Členové rodiny Škodů pronikli během necelých dvou století ze selského prostředí do okruhu předních měšťanů Plzně a posléze dokonce do řad tzv. nové rakouské šlechty. Předkové plzeňského průmyslníka pocházeli zřejmě z Dolan u Plzně. V roce 1620 se členové rodiny usadili v Letkově u Starého Plzně na selském statku. Koncem 17. století se držitel tohoto statku Řehoř Škoda vykoupil z roboty a osobního poddanství. Jeho pravnuke Tomáš Škoda se spolu se svými syny Janem Vojtěchem a Augustinem a dcerou Teklou usadil kolem roku 1790 v Plzni. Před smrtí obdržel Tomáš Škoda od města Plzně měšťanské právo. Augustin Škoda zemřel v roce 1811 na cholery. Jeho potomci, jejichž poručníkem byl právě Jan Vojtěch Škoda, později odešli do Ameriky.

Výše uvedený **Jan Vojtěch Škoda (1769–1852)** byl kovářským mistrem a zaměstnával ve své plzeňské dílně až dvacet lidí. Považoval za důležité umožnit svým synům získat kvalitní vzdělání. **František Škoda (1801–1888)** se narodil jako jeho prvorozený syn. Kmotrem při křtu mu byl František Říha, plzeňský měšťan a mlynář. František Říha byl také svědkem při sňatku jeho rodičů a zároveň dědečkem jeho budoucí druhé ženy Johanny. Po absolvování obecné a hlavní školy navštěvoval František Škoda plzeňské gymnázium, na němž učili tepelští premonstráti. Na podzim roku 1821 odešel do Vídně, kde se zapsal na lékařskou fakultu. Při studiu medicíny si přivydělával jako vychovatel v zámožných rodinách. Získal přízeň rodiny továrníka Bischofa, která Františka Škodu, a později i jeho bratra Josefa, na studiích podporovala. Mezi jeho nejbližší přátele patřil ve Vídni Vilém Peithner, syn plzeňského měšťana, který na vídeňské univerzitě absolvoval chemii.

V roce 1826 byl František Škoda promován doktorem medicíny a do roku 1828 prošel ještě kurzem očního lékařství, porodnictví a chirurgie. Po návratu do Plzně se stal městským lékařem. V roce 1829 se oženil s **Annou Pivcovou (1806–1836)**. Začátkem léta roku 1831 odešel se svým bratrem Janem do Haliče, aby tu studoval průběh cholery epidemie a seznámil se s opatřeními vedoucími k jejímu předcházení. Po návratu z Haliče se stal prvním primářem nově zřízené městské nemocnice v Plzni. V roce 1836 Škoda poprvé ovdověl. První žena zanechala Škodovi dvě nezletilé děti. O tři roky později se František Škoda oženil s **Johannou Říhovou (1820–1854)**, jejíž rodina patřila k okruhu předních plzeňských měšťanů a jejíž věno značně vylepšilo Škodovu majetkovou situaci a jeho pozici na společenském žebříčku města. V roce 1840 byl jako krajský fyzik nakrátko přeložen z Plzně do Klatov. Po návratu do Plzně se Škoda stal členem výboru, který vedl nově

založený plzeňský pivovar. V roce 1843 si nechali manželé Škodovi postavit v Plzni na Pražském předměstí v dnešních Smetanových sadech dům v klasicistním slohu.

V souvislosti s přijetím tzv. dubnové ústavy na jaře roku 1848 se v Plzni zformovaly oddíly národní stráže. František Škoda se stal setníkem druhé setniny, zatímco velitelem plzeňského praporu byl jeho přítel Vilém Peithner. V létě roku 1848 byl František Škoda zvolen poslancem plzeňského okresu do říšské rady ve Vídni. Okruh jeho volitelů tvořili především plzeňští právováreční měšťané, kteří věřili, že Škoda bude schopen hájit jejich zájmy. Odjel do Vídně na jednání sněmu, a později do Kroměříže, kam byl sněm přesunut. Na jednání říšského sněmu spolupracoval pravděpodobně s dr. Braunerem, poslancem za Přeštice a Nepomuk, na přípravě několika návrhů a opatření: návrhu lesního a honebního zákona, zákona o správě obecního jmění ve městech a vsích, zákona o zvelebení stavu učitelů. Z jeho činnosti na říšském sněmu je zřejmé, že zastával názory Františka Palackého a Františka Ladislava Riegra. Přesto v Plzni v říjnu roku 1848, ještě před přestěhováním sněmu do Kroměříže, demonstrovali stoupenci radikálních změn v monarchii pod okny Škodova domu svůj nesouhlas s jeho působením na říšském sněmu.

V následujícím období tzv. Bachova absolutismu se František Škoda veřejné činnosti nevěnoval a soustředil se na práci krajského fyzika. V roce 1854 podruhé ovdověl. Po smrti svého nejstaršího syna Karla v roce 1856 prodal plzeňský dům a odešel s rodinou do Chebu. Zde dohlížel na léčení císařovny Alžběty během jejího pobytu ve Františkových Lázních a získal důvěru panovnického domu. V roce 1864 byl vyznamenán řádem císaře Františka Josefa a o rok později přeložen do Prahy, kde byl jmenován místodržitelským radou a zemských zdravotním „šéfem“. V prusko-rakouské válce v roce 1866 František Škoda organizoval zdravotní péči o zraněné, za což obdržel řád Železné koruny třetí třídy. Obdržení třetí třídy tohoto řádu umožňovalo získat povýšení do dědičného rytířského stavu, do kterého byl František Škoda a jeho přímí potomci přijati v roce 1867. V roce 1872 odešel jako dvorní rada do penze a přestěhoval se do Vídně.

Majetková situace Františka Škody se velmi zlepšila v roce 1865. Zdědil totiž rozsáhlý majetek po příbuzných své druhé manželky, především po tchýni Alžbětě Říhové. Po ukončení lékařského působení se snažil majetek zhodnotit a zároveň materiálně zajistit své potomky. O tom, že starost o děti a jejich zajištění ho v této době velmi tížila, se zmiňoval i Františkův bratr Josef v dopisech švagrovi Karlovi Pivcovi. Část zděděné finanční hotovosti poskytl František Škoda svému nejstaršímu synovi z druhého manželství Emilovi na koupi valdštejnské strojírny v Plzni. Nejvhodnější způsob zhodnocení financí však spatřoval František Škoda v zakoupení zemědělské půdy. V roce 1880 koupil pro syna Roberta velkostatek Kanice u Domažlic. Nebyl však spokojen se synovou správou statku. V Kanicích František Škoda často pobýval během posledních let svého života. Robert Škoda chtěl v roce 1887 Kanice prodat a získat tak hotovost. Otec s tím ale

nesouhlasil. Robert Škoda prodal velkostatek Kanice až po otcově smrti své sestře Johanně Pergerové, roz. Škodové.

František Škoda koupil také pozemky v okolí obce Sérfeny (Sérfenyösziget, č. o. Dunasziget), ležící v dnešním Maďarsku v povodí Dunaje. Kromě toho byl majitelem domu ve Vídni. V červnu 1881 koupil hrobku na vídeňském hřbitově v části Hernals, zřejmě v důsledku úmrtí svého bratra MUDr. Josefa Škody. O sedm let později zde byl pohřben také František Škoda.

František Škoda svými dvěma sňatky vstoupil do těsného příbuzenství se starými měšťanskými rody Plzně. Se členy rodin Pivců, Říhů, Klotzů a dalších příbuzných svých manželek udržovali Škodové přátelské vztahy, i když v Plzni již nepobývali. Se svým švagrem **Karlem Pivcem (1793–1882)** byl František Škoda a jeho bratr Josef v kontaktu po celý život. Karel Pivec působil jako státní úředník na několika krajských a okresních úřadech. Proslavil se především jako českým vlastencům nakloněný okresní hejtman v Jindřichově Hradci, kde pobýval v letech 1850–1854. V následujícím období zastával funkci okresního hejtmana v Poličce a také tady získal značnou oblibu. Protože nezanechal potomky, pamatoval v závěti na své dvě neteře. Jednou z nich byla právě Johanna Škodová, která mu nechala postavit náhrobek ve Štýrském Hradci, kde zemřel.

Josef Škoda (1805–1881) následoval ve studiu medicíny svého staršího bratra Františka. Podobně jako on byl podporován manželkou továrníka Bischofa, majitele textilní továrny. Působil jako domácí učitel v jeho rodině a později také v domě hraběte Khevenhüllera, posádkového velitele ve Vídni. Na lékařské fakultě vídeňské univerzity promoval v roce 1831. Poté se vrátil do Čech, kde se podílel na potírání cholerové epidemie. Posléze nastoupil ve vídeňské všeobecné nemocnici jako sekundář. V té době konzultoval výsledky svých klinických pozorování s MUDr. Karlem Rokytanským, lékařem a patologem, který mu umožnil ověřovat jeho poznatky s pitevními nálezy. Josef Škoda se snažil znovu prosadit v Rakousku pozapomenuté metody poklepu a poslechu. Škoda tyto metody zdokonalil a sepsal průkopnický spis *Pojednání o poklepu a poslechu (Abhandlungen über die Perkussion und Auskultation)*. Zpočátku byl však odbornou veřejností odmítán a vystavován posměchu. Musel dokonce na jeden rok opustit své místo ve všeobecné nemocnici a působil krátce jako obvodový lékař pro chudé. Po svém znovupřijetí dále uplatňoval své diagnostické a terapeutické metody. Ludwig Türkheim mu svěřil v roce 1840 oddělení pro plicní choroby a o rok později byl jmenován primářem. Zřídil nová oddělení pro nemoci interní a kožní. Díky spolupráci s Karlem Rokytanským se postupně jeho postupy prosazovaly a přinášely výsledky v úspěšné diagnostice chorob. Spolu s Karlem Rokytanským je Josef Škoda považován za spoluzakladatele nové vídeňské lékařské školy, prosazující objektivní pozorování a prohlídky nemocného před vynesemím diagnózy. Zasloužil se také o potlačování epidemií nakažlivých nemocí. Zasadil se osobně o vybudování vídeňského městského vodovodu, který do města přivedl kvalitní pramenitou vodu.

Josef Škoda získal uznání v dvorních kruzích. Byl osobním lékařem arcivévodky Františka Karla a arcivévodkyně Žofie. Léčil také státního ministra Františka Antonína hraběte Kolovrat-Libštejnského. V roce 1846 byl jmenován řádným profesorem vídeňské univerzity. Shodou náhod bydlel Josef Škoda v roce 1866 ve stejném domě jako rakouský malíř Rudolf von Alt. Josef Škoda si od Alta nechal namalovat dva akvarely zachycující společnost, která se u něho scházela. V roce 1871 odešel na vlastní žádost do důchodu. Jeho kolegové a žáci mu uspořádali při té příležitosti velkolepou oslavu. Na sklonku života se o něj ve Vídni staral jeho bratr František, s jehož rodinou udržoval svobodný a bezdětný Josef Škoda vřelý vztah. V korespondenčním styku byl především se svým synovcem Emilem Škodou a neterí Johannou, provd. Pergerovou. V roce 1857 koupil Josef Škoda dům ve Vídni. Roku 1861 obdržel řád Železné koruny III. třídy a brzy nato titul dvorního rady. Před odchodem do výslužby byl vyznamenán komturským křížem řádu Františka Josefa. Nabízený baronský titul však odmítl. Když v červnu roku 1881 zemřel, byla po něm pojmenována ulice ve Vídni, ve které bydlel.

MUDr. Josef Škoda investoval svůj nashromážděný majetek do průmyslové výroby. Kromě peněz, které poskytl svému synovci Emilovi v roce 1867 na koupi a zvelebení tehdejší Valdštejnovy strojírnny, se zabýval i dalšími investicemi do průmyslových podniků. Patřil například k největším akcionářům Severočeské dráhy. Spravoval i akcie svých příbuzných a posílal jim pravidelně výplatu jejich podílů.

MUDr. Karel Škoda (1830–1856), nejstarší syn Františka Škody z prvního manželství, vystudoval medicínu jako otec. Krátce po absolvování lékařské fakulty se zapojil do potírání cholerové epidemie. Působil ve vídeňské všeobecné nemocnici jako sekundář. Zemřel již ve věku dvaceti šesti let na tyfus. Další syn Františka Škody **Jaromír Škoda (1846–1907)** studoval v Berlíně chemii. V roce 1881 se oženil s Giselou Imely de Rethe a od strýce Josefa Škody obdržel statek Elephant (Lefantovce) na dnešním Slovensku. Po smrti svého otce tento statek Jaromír prodal a koupil statek Achleiten u Amstettenu v Dolních Rakousích. Statek později patřil jeho třem dětem. Jeho syn, dvorní rada **František Škoda (1882–?)**, vedl ve třicátých letech 20. století spor se svými dvěma sestrami o výplatu podílů na tomto statku. V letech 1938–1939 působil jako komisařský okresní hejtman ve Stříbře, tzn. jako představitel německé politické správy v zabrané pohraniční oblasti.

Nejmladší syn Františka Škody **Robert Škoda (1852–1920)** vyzkoušel během svého života několik oblastí hospodářského podnikání. Ve srovnání se starším bratrem Emilem nebyl příliš úspěšný. V sedmdesátých letech 19. století spravoval statek Sérfeny, který mu svěřil otec. Pro jeho nespolehlivost mu však František Škoda správu statku odejmul a svěřil ji dalšímu svému synovi Jaromíru Škodovi. V následujících letech řídil Robert Škoda provoz velkostatku Kanice, ale s tím

nebyl jeho otec spokojený. Nedovolil mu však kanický velkostatek prodat. Jakmile však František Škoda zemřel, prodal Kanice Robert Škoda svému švagrovi Eduardu Pergerovi. Také v dalších letech se neobešel bez finanční výpomoci svých příbuzných.

Nejznámějším členem rodiny Škodů se stal **Emil Škoda (1839-1900)**, nejstarší syn Františka Škody z druhého manželství. Absolvoval hlavní školu v Plzni a pokračoval na pražské vyšší reálné škole. Vyšší reálnou školu dokončil v Chebu, kam se s otcem v roce 1856 přestěhoval. Po opětovném návratu do Prahy zde studoval několik semestrů strojního inženýrství na Polytechnickém institutu. Následovalo studium na strojírenském oddělení Technické vysoké školy v Karlsruhe. Mezi studiem absolvoval vojenskou službu. V roce 1859 pobýval jako jednoroční dobrovolník rakouské armády ve válce v Itálii. V roce 1862 vycestoval do Londýna. Poté nastoupil na tři roky do továrny na stroje Richarda Hartmanna v Saské Kamenici. V pozici vrchního inženýra pak přešel do Akciové společnosti Weser v Brémách. Jako Rakušan se musel po vypuknutí prusko-rakouské války v roce 1866 vrátit do Čech. V prosinci roku 1866 nastoupil jako vrchní inženýr do nové strojírně Kristiána hraběte Valdštejna v Rožmberské ulici v Plzni. V roce 1869 Emil Škoda strojírně od hraběte Valdštejna koupil. Koupí a následný mohutný rozvoj továrny mu umožnilo dědictví po matce a vklad jeho strýce MUDr. Josefa Škody, který do podnikání svého synovce investoval jeden milion zlatých.

Emil Škoda postupně z původní strojírně vybudoval podnik zaměstnávající až čtyři tisíce dělníků a dvě stě techniků. Postavil novou slévárnu, strojírně, ocelárnu, kovárnu, železniční vlečku, zbrojovku a střelnici. Podařilo se mu získat nová odbytiště hlavně v Uhrách, na Balkáně a v Rusku. Ve výrobě kvalitní lité oceli předstihl všechny ostatní rakousko-uherské podniky, což bylo klíčem k získání velkých zbrojních zakázek. Plzeňský podnik se stal jedním z hlavních dodavatelů odlitků pro stavbu válečných i obchodních lodí. Dodával také kotle, parní stroje, pumpy, vodovody, mostní konstrukce, obráběcí a papírenské stroje, zařízení pro pily, cihelny, plynárny, doły, hutě, mlýny, pekárny, cukrovary, pivovary a lihovary.

V roce 1871 se Emil Škoda oženil s **Hermínou Hahnenkamovou (1852–1912)**, vnučkou Jana Hahnenkama, majitele plzeňské dostavníkové společnosti, zakladatele cihelny v Doudlevcích a spoluzakladatele lázní na Lochotíně u Plzně. Druhý děd Hermíny Hahnenkamové byl Václav Mirwald, jeden ze zakladatelů Měšťanského pivovaru v Plzni. Hermína zdědila po své matce Marii Hahnenkamové, roz. Mirwaldové dům na dnešní Klatovské třídě, který byl postaven v roce 1866. V roce 1873 převzal Emil Škoda od Hahnenkamových dědiců doudleveckou cihelnu a zavedl v ní strojní provoz.

Emil Škoda byl za své zásluhy roku 1899 jmenován doživotním členem vídeňské panské sněmovny, kde se přiklonil ke straně ústavověrné. V generaci Emila Škody se jeho rodina zcela poněmčila. Mezi jeho přátele patřil JUDr. Gustav Rziha, aktivní politik reprezentující plzeňské

Němce. Spolu s Rzihou byl Škoda členem plzeňské odnože německé stolní společnosti *Schlaraffia*, založené s cílem pěstování zábavy, přátelství a umění. Členové *Schlaraffie* si libovali v parodování tehdy populárního rytířského kultu a tajných společenství. V roce 1899 převedl Emil Škoda svou firmu na akciovou společnost a cihelnu si ponechal jako osobní majetek. Zemřel 8. srpna 1900 ve vlaku poblíž Selzthalu ve Štýrsku při cestě z ozdravného pobytu.

Tři dcery Emila Škody zdědily po jeho smrti tu část rodinného majetku, která pocházela z dědictví rodiny Hahnenkamů, zatímco otcovská část majetku připadla synu Karlovi. Nejmladší dcera Emila Škody **Hermína Škodová (1876–1966)** se v mládí věnovala psaní básní. V roce 1912 se provdala za Ing. Richarda Lauera, ředitele pobočné továrny Škodových závodů v Györu. Během první světové války iniciovala zřízení lazaretu pro důstojníky. Lauer zůstal ve vedení dělovky i po skončení války, kdy se jejím majitelem stal maďarský stát.

Karel Škoda (1878–1929), jediný syn Emila Škody, absolvoval střední školu v Plzni. Ještě za otcova života studoval na vysokých technických učilištích ve Stuttgartu a Curychu. Po škole sloužil jeden rok jako dobrovolník u rakousko-uherského válečného loďstva. Prodělal i praxi v zahraničí, ale brzy se vrátil do otcovy továrny. Musel pracovat ve všech odděleních otcovy továrny, neboť Emil Škoda měl velký zájem na tom, aby jeho jediný syn zde získal dostatečnou praxi. Přesto se bankám, které vlastnily polovinu akcií Škodových závodů, po smrti Emila Škody v roce 1900 nezdál jeho syn Karel ve věku dvaadvaceti let dost zkušený a způsobilý, aby převzal funkci generálního ředitele. Tím se stal Walter Trappen, dosavadní zástupce Emila Škody a zároveň přítel jeho rodiny. Trappena vystřídal v roce 1904 Georg Günther, dosavadní ředitel České montánní společnosti. Günther rozhodl roku 1904 přesunout generální ředitelství Škodových závodů do Vídně, aby mělo snadnější přístup ke státní vojenské administrativě. Karel Škoda se v roce 1902 stal členem správní rady Škodových závodů a od roku 1906 byl zástupcem generálního ředitele Günthera. V letech 1904–1905 podnikl Karel Škoda obchodní a studijní cestu kolem světa, jejímž cílem bylo hledat obchodní možnosti pro plzeňskou továrnu. Georg Günther po vytrvalém mocenském soupeření s Karlem Škodou v roce 1909 odstoupil a ten se stal generálním ředitelem Škodových závodů.

Karel Škoda se již před vypuknutím války snažil uložit své jmění do pozemkového majetku. V roce 1912 zřídil ve Vídni v těsném sousedství sídla generálního ředitelství Škodových závodů kancelář ředitelství svých soukromých statků. Kancelář byla pověřena správou všech Škodových velkostatků, které postupně nabýval. Jednalo se o Gaaden (1907–1908), Žinkovy (1915), Malesice (1917), Medzilaborce (1911–1917), Liezen (1918) a cihelnu v Doudlevcích, kterou převzal po svém otci. Součástí ředitelství byla i tzv. soukromá kancelář, která spravovala výhradně osobní záležitosti Karla Škody. Někteří úředníci vyřizovali agendu Škodových závodů i privátní věci. Přestavbou

a zařízením soukromého bytu i sídla ředitelství ve vídeňské Kantgasse byl v roce 1913 pověřen architekt Josef Zotti, který pracoval i na industriálních stavbách pro Škodovy závody.

V roce 1914 přistoupilo vedení Škodových závodů k oddělení strojírný s mírovou produkcí. Strojírna se poté kapitálově spojila s Pražskou akciovou strojírnou. Po oddělení strojírný se zvýraznila profilující funkce zbrojních provozů. Škodovy závody byly během první světové války hlavním dodavatelem zbraní rakousko-uherské monarchie. Po vypuknutí světového konfliktu značně vzrostl význam Škodových závodů a spolu s tím i osobní postavení Karla Škody. V letech 1914–1915 získal čestné doktoráty několika technických vysokých škol. V březnu roku 1915 byl povýšen do stavu svobodných pánů a na podzim téhož roku byl jmenován generál inženýrem rakouského námořního dělostřelectva. V následujícím roce získal velký kříž Řádu Františka Josefa. Konec války znamenal zásadní přelom ve Škodově životě. Po vyhlášení Československé republiky 28. října 1918 se rozhodl odjet do Švýcarska, kde měl kontakty a přátele z dob studií. Karel Škoda si byl vědom, že jeho další setrvání ve Škodových závodech je neudržitelné a přistoupil na prodej svého podílu akcií. V dalších letech se věnoval udržení chodu svých velkostatků, jejichž hospodářství bylo poznamenáno průběhem pozemkové reformy.

Od roku 1906 byl Karel Škoda ženatý s **Hedvikou Škodovou, roz. Hermannovou (1885–1971)**, dcerou Antonína Hermanna, tehdejšího ředitele zbrojních provozů Škodových závodů. V manželství se narodili dva synové a dcera. V roce 1921 se manželé rozvedli. Právním zástupcem Hedviky Škodové byl JUDr. František Soukup, sociálně demokratický politik. Příčiny a okolnosti rozvodu manželů Škodových se staly předmětem diskusí na stránkách dobového tisku. Karel Škoda ve své závěti vyloučil bývalou manželku z jakékoli účasti na pozůstalostním jednání a z podílu na svém majetku. Zamítl také její případné požadavky na výživné i možnost rozhodovat o výdajích určených na vzdělání a výchovu jejich dětí. Když Karel Škoda v roce 1929 zemřel na následky dřívějšího zranění, začala soudní jednání o jeho pozůstalosti. Hedvika Škodová podala jménem advokáta JUDr. Františka Soukupa žádost o jmenování spoluporučnicí svých dětí. Soud však žádosti nevyhověl a za jediného poručníka potvrdil JUDr. Rudolfa Pergera, strýce sourozenců Škodových. Následovalo složité pozůstalostní řízení, ze kterého se stal zápas mezi advokáty Karla Škody a stranou Hedviky Škodové. Mezi nimi stál Emil Škoda ml., kterého vzájemně ovlivňovaly obě strany. Karel Škoda v závěti vyslovil přání, aby každé z jeho dětí mohlo disponovat svým dílem dědictví samostatně a nezávisle na svých sourozencích. Soudní spory byly ukončeny v roce 1933 smírem mezi sourozenci.

Nestarší syn barona Karla Škody a Hedviky Hermannové **Emil Škoda ml. (1908-1945)** absolvoval německou obecnou školu a pět tříd střední školy, poté pokračoval ve studiu na německých a francouzských školách ve Švýcarsku, které ukončil maturitou. (Pro odlišení osoby Emila Škody od

jeho děda a zakladatele Škodových závodů je v AP používána zkratka ml.) V Ženevě studoval Emil Škoda ml. jeden semestr francouzský jazyk a pak přešel na univerzitu do Oxfordu, kde v roce 1931 vystudoval práva na prestižní Balliol College. Po smrti otce postupně převzal správu velkostatků v Čechách, na Slovensku a v Rakousku. Po návratu z Velké Británie nastoupil prezenční vojenskou službu u plzeňského dělostřeleckého regimentu, ovšem kvůli vleklým zdravotním potížím byl v roce 1933 uznán neschopným služby v armádě. Přibližně od roku 1931 přesídlil na zámek v Žinkovech. Od té doby se osobně věnoval správě svých statků a zděděného majetku. Vyřizoval většinu hospodářské korespondence a sám vstupoval do jednání se všemi institucemi. Hovořil plynně německy, francouzsky, anglicky a česky. Během pobytu v Žinkovech a Malesicích udržoval přátelské vztahy s majiteli okolních velkostatků. Zejména s rodinou Auerspergů ze Zelené Hory, s křimickými Lobkovici nebo Hildpranty, majiteli zámku Blatná. O tom, že byl známý svou dobročinností, svědčí jemu adresované žádosti o finanční i jinou pomoc, se kterými se na něj obraceli jednotlivci a instituce nejen z celého Československa a Rakouska, kde vlastnil statky. Emilu Škodovi bylo opakovaně nabízeno, aby jako nositel zakladatelova jména vstoupil majetkově do bývalých Škodových závodů. Tato možnost byla aktuální zejména během druhé světové války. Škoda se však nechtěl touto otázkou zabývat, dokud neuspořádá svou finanční situaci. Zamýšlel nejdříve prodat rakouský statek Gaaden.

V roce 1940 požádal Emil Škoda v obavách před zavedením vnucené správy na jeho majetek, kterou mu bylo vyhrožováno, o říšskoněmeckou státní příslušnost. Udělena mu byla 12. prosince 1940. Předtím Emil Škoda zřejmě přinejmenším toleroval odbojovou skupinu operující ve vile v Luhu u Žinkov, kterou pronajímal Karlu Schneebergovi. Po prozrazení organizace na jaře 1940 a zatčení jejích představitelů se zájem nacistických bezpečnostních složek soustředil i na Emila Škodu. Jako německý státní příslušník musel nastoupit vojenskou službu. V letech 1942–1943 působil Emil Škoda u střeleckého pluku wehrmachtu v Berlíně jako překladatel. V roce 1944 vstoupil, zřejmě z obavy o osud svého majetku, do NSDAP.

V letech 1943–1944 věnoval Emil Škoda tehdejší Společnosti pro národopis a ochranu památek v Plzni několik rodinných snímků. Byly zařazeny do rodového archivu Národopisného muzea. Památky na rodinu Škodů v muzeu tím byly podstatně rozmnoženy. V roce 1944 spolupracoval se Škodovými závody, popisoval historické fotografie svých předků pro tehdy budovaný podnikový archiv.

V květnu roku 1945 obsadili žinkovský zámek příslušníci americké armády a Emil Škoda jim poskytoval tlumočnické služby. Po odchodu Američanů ze Žinkov 25. května 1945 byl však ještě téhož dne jako německý státní příslušník zatčen a deportován do pracovního a sběrného střediska v Plzni – Karlově. Ve sběrném středisku byl zřejmě fyzicky napaden jedním z dozorců, zraněný byl

internován ve věznici plzeňského krajského soudu, kde zemřel 8. června 1945 ve věku nedožitých třiceti sedmi let na selhání srdce.

Při projednávání pozůstalosti se o dědictví přihlásila jeho sestra Hedvika Karolina a matka Hedvika, která žila v brazilském Rio de Janeiru. Současně s pozůstalostním řízením však probíhal konfiskační proces. Na základě dekretu prezidenta republiky č. 5/1945 Sb. byla 5. října 1945 na veškerý Škodův majetek uvalena národní správa. Jako nepřátelský majetek byl později konfiskován bez náhrady ve prospěch československého státu dle dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb. Proti rozhodnutí se odvolaly obě dědičky. Za Emila Škodu se přimlouvalo mnoho osobností veřejného života i přeživší členové odbojové organizace v Luhu, kteří dokládali Škodův protiněmecký a protinacistický postoj. Přesto bylo odvolání zamítnuto a konfiskace nabyla právní moci.

Hedvika Karolina Škodová (1912–1985), jediná dcera Karla Škody, studovala po složení maturity práva v Curychu. Také Hedvika stejně jako její bratr Karel Josef žádala koncem roku 1930 o zplnoletnění v souvislosti se sporem o dědictví po otci, který vedla s bratrem Emilem. Bylo to při příležitosti jejich osmnáctých narozenin. Argumentovala tím, že absolvovala obchodní akademii a navíc dokončí brzy první semestr práv na univerzitě a je tedy schopná činit důležitá rozhodnutí se svým zděděným majetkem. Poručníci to zamítli s tím, že osmnáctiletá dívka nemůže být schopna spravovat takový rozsáhlý majetek. Žila ve Švýcarsku a později se přestěhovala do Francie. Vlastnila zde menší usedlost, kde se věnovala pěstování ovoce.

Druhý syn Karla Škody, **Karel Josef Škoda (1910–1945)**, vystudoval gymnázium ve švýcarském Neuchatelu. Ve studiu pokračoval na univerzitě ve Fribourgu. Po dosažení plnoletosti spravoval ve třicátých letech 20. století velkostatek Medzilaborce na Slovensku s rozsáhlými lesními porosty. Velkostatek pod jeho správou se však brzy ocitl v rukou spekulantů a podvodníků. Od roku 1937 žil u svého bratra Emila v Žinkovech, který jej nechal v roce 1942 prohlásit za nesvéprávného. Svůj život dožil v léčebně pro duševně nemocné v Praze, kde v roce 1945 zemřel. Vymřela tak mužská větev rodiny Škodů.

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

Původcem archiválií je rodina Škodů a jednotlivé osoby ze spřízněných rodin. Písemnosti z jejich pozůstalosti, které dnes tvoří archivní fond Rodinný archiv Škodů, se původně nacházely na několika různých místech. Nejstarší část současného fondu Rodinný archiv Škodů byla původně uložena na zámku v Kanicích, který vlastnil v letech 1871–1888 Robert Škoda. V roce 1888 koupil od Roberta Škody velkostatek Kanice Eduard Perger, manžel jeho sestry Johanny Škodové. Na zámku v Kanicích se nacházely především písemné pozůstalosti MUDr. Františka Škody, MUDr. Karla Škody, MUDr. Josefa Škody, Roberta Škody, Karla Pivce a v rámci těchto pozůstalostí dopisy od Emila Škody. V roce 1947 našli pracovníci Národního pozemkového fondu rodinné písemnosti roztroušené v různých místnostech kanického zámku. V tomto roce byly rodinné písemnosti majitelů spolu s archivem velkostatku Kanice převezeny do zemědělsko-lesnického archivu v Horšovském Týně, kde byly předběžně popsány v letech 1949–1950 R. Němcem a J. Anderlovou.

Druhá část písemných pozůstalostí rodiny Škodů byla původně uložena na zámku Žinkovy. Jednalo se o pozůstalosti Karla Škody, který žinkovský velkostatek koupil v roce 1915, a jeho synů Emila Škody ml. a Karla Josefa Škody. Emil Škoda ml. pobýval na zámku v Žinkovech ve třicátých a čtyřicátých letech 20. století a sám odtud spravoval všechny své statky v Čechách, na Slovensku a v Rakousku. Tato mladší část rodinných písemností byla jako součást archivu žinkovského velkostatku převzata roku 1945 do Státního oblastního archivu zemědělského v Hořovicích, kde byla v roce 1961 inventarizována spolu se spisy ústřední správy Škodů, které se nacházely tamtéž.

Třetí část současného archivního fondu Rodinný archiv Škodů shromáždili pracovníci propagačního oddělení Škodových závodů v Plzni. Jednalo se o sbírku různých materiálů vztahujících se k osobnosti zakladatele Škodových závodů Emila Škody a dějinám rodu Škodů. Významným impulsem k získávání dokladů nejen k vývoji Škodovy továrny, ale i rodiny, ze které zakladatel pocházel, bylo sté výročí narození Emila Škody v roce 1939. Ing. Václav Forst, který stál v čele oddělení propagace plzeňského závodu, se zasloužil o vznik kopií obrazových i písemných dokumentů uložených v muzeích a dalších institucích. Josef Svátek, přednosta tiskového, propagačního a informačního oddělení generálního ředitelství v Praze, spolupracoval na získávání a určování dokumentů s Emilem Škodou ml., vnukem zakladatele Škodových závodů. Na počátku šedesátých let 20. století sbíral prameny k dějinám rodiny Škodů Václav Jíša z podnikového archivu tehdejších závodů V. I. Lenina Plzeň (Škoda Plzeň). V roce 1962 pořídil mj. kopie dopisů Emila Škody adresované jeho otci a sestře, které byly tehdy uloženy ve fondu Velkostatek Kanice v klatovské pobočce Státního archivu v Plzni.

V rámci podnikového archivu byl založen samostatný fond Rodinný archiv Škodů v roce 1967. Pro získávání písemností do fondu Rodinný archiv Škodů v rámci podnikového archivu Škoda bylo důležitým impulsem zřízení muzea v roce 1974. V této době shromažďoval doklady o rodině Škodových Ing. František Čečil, který byl v kontaktu s Heřmanou Faitovou, dcerou Johanny Wessely a vnučkou Emila Škody, zakladatele Škodových závodů. Paní Faitová předala podniku i originální dokumenty z pozůstalosti rodiny Škodů. Ing. Čečil pořizoval opisy, fotokopie či xerokopie dokumentů uložených ve státních institucích. V dalších letech pracoval na shromažďování dokladů k historii Škodů a podniku dr. Vladislav Krátký, tiskový tajemník podniku a pozdější vedoucí muzea Škoda.

III. Archivní charakteristika archivního fondu

Tzv. kanické písemné pozůstalosti Škodů byly na začátku šedesátých let 20. století převezeny z Horšovského Týna do klatovské pobočky Státního archivu v Plzni, pod který od roku 1956 zemědělsko-lesnické archivy spadaly. Při pořádání archivního fondu Velkostatek Kanice v roce 2004 byly vyčleněny osobní písemnosti rodiny Pergerů a Škodů.

Roku 1965 se z Hořovic do pobočky plzeňského státního archivu v Klatovech dostaly také žinkovské písemnosti Škodů. V roce 2009 byl v klatovské pobočce tehdy již státního oblastního archivu při pořádání fondu Velkostatek Žinkovy nově založen fond Rodinný archiv Škodů, kam byly zařazeny archiválie původně uložené na zámku v Žinkovech i na zámku v Kanicích. Po zrušení klatovské pobočky SOA v Plzni byl fond převezen na pracoviště Klášter u Nepomuka, kde byl stejně jako v Klatovech ve správě 5. oddělení (tzv. zemědělsko-lesnického) SOA v Plzni.

Na pracoviště SOA v Plzni v Klášteře byla později shodou okolností přestěhována také třetí část archiválií z pozůstalosti rodiny Škodů, dosud uložená v podnikovém Archivu Škoda Plzeň. Společnost Škoda se totiž v roce 2009 rozhodla z ekonomických důvodů ukončit provoz svého podnikového archivu. V roce 2010 vyhověl odbor archivní správy a spisové služby ministerstva vnitra žádosti zřizovatele o odejmutí akreditace archivu a stanovil, že bývalý Archiv Škoda Plzeň převezme od roku 2011 SOA v Plzni. Podnikový archiv, jehož součástí byl i Rodinný archiv Škodů, byl v létě roku 2012 přestěhován na pracoviště SOA v Plzni v Klášteře. V roce 2013 byl ve správě nově vytvořeného 3. (podnikového) oddělení SOA v Plzni.

V roce 2016 bylo při příležitosti pořádání fondu Rodinný archiv Škodů (EL NAD 20262), evidovaného v rámci 5. oddělení SOA v Plzni, po vzájemné dohodě vedoucích 3. a 5. oddělení archivu rozhodnuto rozdělit archiválie z fondu Rodinný archiv Škodů (EL NAD 11161), který původně vznikl v rámci podnikového archivu Škoda jako sbírka historických dokumentů vztahujících se k rodině Škodů. Originály archiválií pocházející z pozůstalosti jednotlivých členů rodiny Škodů nebo rodin spřízněných byly začleněny do Rodinného archivu Škodů (EL NAD 20262), který je spravován 5. oddělením SOA v Plzni. Archiválie, jejichž původcem byly organizační složky bývalých Škodových závodů, byly zařazeny do příslušných archivních fondů původního podnikového archivu společnosti Škoda, které jsou ve správě 3. oddělení SOA v Plzni.

Při pořádání archiválií nově vymezeného Rodinného archivu Škodů bylo využito metodického pokynu ředitele SOA v Plzni pro zpracování archiválií a tvorbu archivních pomůcek č. j. SOAP/006-0767/2010 z 12. března 2010 a Základních pravidel pro zpracování archivního materiálu (Metodické návody a instrukce pro zpracování archivního materiálu, Sborník archivních

prací X, 1960, č. 2, s. 215–310). Byl zohledněn také dodatek k metodickému pokynu ředitele SOA v Plzni č. j. SOAP/006-1300/2014 z 15. července 2014. Ve formě zápisů a při řazení korespondence bylo přihlédnuto k dlouholetým zvyklostem SOA v Plzni užívaným při pořádání fondů rodinných archivů, ale i ke specifčnosti písemných pozůstalostí jednotlivých členů rodiny Škodů.

Pozůstalosti Karla Škody a Emila Škody byly doplněny o osobní korespondenci dosud uloženou v archivním fondu Ústřední správa Škodových majetků. Osobní záležitosti Karla Škody spravovala od roku 1912 privátní kancelář, která měla sídlo ve stejné budově jako ředitelství jeho statků. V zastoupení Karla Škody korespondenci vedl zpravidla jeho sekretář. Z toho důvodu byla tato osobní korespondence dosud evidována jako součást fondu Ústřední správa Škodových majetků. Také v případě pozůstalosti Emila Škody ml. bylo třeba oddělit jeho korespondenci v osobních záležitostech od dopisů týkajících se chodu ústřední správy. Emil Škoda pobýval od roku 1934 trvale na zámku v Žinkovech a veškeré záležitosti svého majetku i osobní záležitosti vyřizoval osobně. Všechnu svou přijatou korespondenci, většinou i s kopiemi odeslaných dopisů, řadil chronologicky v jednom celku. Záležitosti, které považoval za soukromé, označoval zpravidla přímo na jednotlivé dopisy slovem „osobní“ nebo „osobní korespondence“. Toto pravidlo nebylo však uplatňováno důsledně. Pro některá léta chybí toto rozlišení úplně. Při vyčleňování osobní korespondence bylo proto zohledněno rozlišení Emila Škody a zároveň byly vybrány neoznačené dopisy od rodinných příslušníků, přátel a zájmových a kulturních institucí a zařazeny do jeho písemné pozůstalosti v Rodinném archivu Škodů.

Z původního fondu Rodinný archiv Škodů byla naopak vyčleněna část archiválií vztahující se k pozůstalostnímu řízení Karla Škody, zemřelého v roce 1929. Všechny tyto archiválie, které byly do fondu Rodinný archiv Škodů původně vytrženy z fondu Velkostatek Kanice, byly totiž adresovány JUDr. Rudolfu Pergerovi, který vystupoval jako poručník nezletilých dětí Karla Škody. Archiválie byly při současném pořádání přerazeny do archivního fondu Rodinný archiv Pergerů.

Písemné pozůstalosti členů rodiny byly primárně řazeny věcně a následně chronologicky či abecedně. Rozsáhlejší pozůstalosti byly rozděleny do skupin:

- A. Osobní záležitosti
- B. Soukromá korespondence
- C. Veřejná činnost
- D. Majetkové záležitosti

Skupina A. Osobní záležitosti byla v případě rozsáhlejších pozůstalostí rozdělena na *Doklady* a *Památky*. *Památky* zahrnují písemnosti vztahující se k osobním zálibám, školní práce nebo památky na rodinné a osobní události v životě jednotlivců. Ve skupině B. Soukromá korespondence jsou na prvním místě dopisy a koncepty odeslaných dopisů od členů rodiny, mezi které byly zahrnuty

členové rodiny nejbližší i širší podle příbuznosti k adresátovi dopisů. Další podskupinou jsou dopisy od vzdálených příbuzných, přátel a známých. Tato skupina odesílatelů je řazena abecedně podle příjmení. Pokud příjmení nebylo jednoznačně určeno, je uvedeno v hranatých závorkách. Podskupina Koncepty odeslaných dopisů obsahuje koncepty dopisů pro určené osoby, od nichž se nedochovala přijatá korespondence, i koncepty dopisů pro neurčené osoby. Pokud jsou v příloze dopisů fotografie, je to uvedeno v inventárním záznamu. Třetí skupina C. Veřejná činnost obsahuje doklady o profesní, politické nebo obecně prospěšné činnosti. Patří sem ocenění od panovníka, úřadů či spolků, korespondence s institucemi i jednotlivci. Korespondence je zde seřazena abecedně. Skupina D. Majetkové záležitosti zahrnuje kupní smlouvy, kvitance, osobní účty, korespondenci v majetkových záležitostech. V některých případech jsou archiválie sdruženy nikoli podle odesílatelů, ale podle věcné souvislosti – např. u projednávání pozůstalosti, majetkových sporů nebo záležitostí konkrétního majetku.

Jako samostatná část fondu byla uspořádána sbírka fotografií a grafik. Tyto archiválie byly řazeny chronologicky a zároveň tak, aby pořadí fotografií a grafik vztahujících se k jednotlivým osobám přibližně odpovídalo pořadí písemných pozůstalostí členů rodiny Škodů popsaných v AP. Volné fotografie byly řazeny do tematických celků, které většinou tvoří jednu inventární jednotku. V některých případech zahrnuje inventární jednotka více dílčích evidenčních jednotek, např. pokud se z tematického celku dochovalo pozitivní i negativní vyobrazení na různých formách nosiče. Proto je ve sbírce fotografií a grafik uváděn časový rozsah a druh evidenční jednotky u její bližší specifikace. Sbírkou obsahuje originální dobové fotografie, tzn., že vznikly krátce po pořízení snímku, a zároveň vyobrazení vyhotovené z původního negativu po uplynutí několika desítek let. Např. inv. č. 409 obsahuje soubor vyobrazení rodiny Emila Škody a přátel pořízených na zahradě domu v Plzni na přelomu 19. a 20. století. Tyto snímky byly vyvolány z negativu ve čtyřicátých letech 20. století, kdy Emil Škoda ml. poskytoval podklady k dějinám své rodiny pracovníkům propagačního oddělení Škodových závodů v Plzni. Původně označují vznik snímku, který je dochován často jen v později zhotovené fotografii. V případě, že datum vzniku fotografických archiválií nebylo možné určit přesně, je v údajích o časovém rozsahu použito hranatých závorek.

Příjmení osob a rodin jsou uváděna v podobě, kterou užívali obvykle jejich nositelé. Příjmení, která se vyskytovala v archivních dokumentech v průběhu 19. a 20. století v české i německé podobě, jsou uvedena v současnosti obvyklé, tzn. většinou české formě. V případě rodiny Škodů je používána česká podoba jména. Jméno MUDr. Františka Škody je v zakládací listině Měšťanského pivovaru v Plzni v roce 1842 uvedeno v české podobě s háčkem, stejně jako v křestních záznamech matrik jeho dětí. V zasedacích protokolech panské sněmovny se jméno objevuje v obou variantách. Teprve po udělení rytířského titulu v roce 1867 začal MUDr. František Škoda používat podobu příjmení ve

spojení s titulem „von“ bez háčku. Příjmení členů rodiny Říhů je uvedeno v české podobě u Johanny Říhové, ale v německé u jejích bratrů Gustava a Wendelina. Oba Rzihové patřili k nacionálně vyhraněnému křídlu českých Němců a podobou svého jména tuto příslušnost demonstrovali. Křestní jména jsou v archivní pomůcce uváděna v české i německé podobě podle toho, kterou verzi preferovali sami jeho nositelé. Přechylování německých příjmení bylo použito jen v případě, že konkrétní žena českou verzi alespoň někdy sama používala.

Původní fond Rodinný archiv Škodů (EL NAD 20262) měl 1,58 bm. Inventarizovaný fond má nyní celkem 2,36 bm. Do fondu bylo nově zařazeno 1,38 bm archiválií z fondů Rodinný archiv Škodů (EL Nad 11161), Škoda Plzeň, technická dokumentace a Ústřední správa Škodových majetků. Vyčleněno z fondu bylo 0,6 bm spisů z let 1929–1931, které byly zařazeny do fondu RA Pergerů jako dodatek. Nově vymezený fond obsahuje 1 listinu po roce 1850, 2 rukopisy, 8 kartonů, 17 technických výkresů, 2 kresby, 9 grafických listů, 355 fotografií na papírové podložce, 11 alb fotografií, 16 fotografických desek, 25 listových filmů a 13 jiných archiválií. Archiválie ve fondu pocházejí z období (1760) 1811–1945. Jazykem písemností evidovaných v rodinném archivu je čeština, němčina, angličtina, francouzština a latina. Stav materiálu je dobrý, pouze dva pamětní listy (inv. č. 366) jsou natržené. Ve fondu nebylo skartováno. Archiválie dochované v opisech jsou datovány jako priora. U druhopisů křestních a oddacích listů označují priora datum křtu či sňatku. U archiválií, které nebylo možné přesně datovat, je uveden přibližný časový rozsah v hranatých závorkách. Pro lepší orientaci byl v příloze č. 2 zpracován přehled struktury fondu a v příloze č. 3 rozrody rodin Škodů, Pivců, Hahnenkamů, Pergerů a Wessely. Tučným písmem jsou v rozrodech vyznačena jména osob, jejichž pozůstalosti fond obsahuje. K inventárnímu seznamu byly vypracovány rejstříky osobní, zeměpisný a věcný.

Archiválie vztahující se k dějinám rodiny Škodů se nacházejí v dalších fondech SOA v Plzni. Jedná se většinou o kopie nebo opisy originálních dokumentů, které pořizovali pracovníci podnikového archivu Škoda a později muzea Škoda. Prameny k dějinám Škodů se nacházejí i v jiných institucích. Po skončení druhé světové války předali do Archivu města Plzně někteří členové rodiny část své písemné pozůstalosti. Jedná se především o deníky, památníky a drobné rukopisy Johanny a Josefíny Škodových. Přehled o uložení archiválií souvisejících s rodinou Škodů v jiných fondech SOA v Plzni nebo v dalších archivech a muzeích poskytuje tabulka v příloze č. 4.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Ze staršího období jsou nejlépe dochované pozůstalosti MUDr. Františka Škody a MUDr. Josefa Škody, z mladších generací rodiny pak pozůstalosti Karla Škody a Emila Škoda ml. Osobní korespondence MUDr. Františka Škody svědčí o jeho úzkém vztahu k dětem, bratrovi a dalším příbuzným, ale i o jeho náhledu na majetkové zabezpečení rodiny (inv. č. 8–17). Veřejné působení MUDr. Františka Škody jako politika a později předního úředníka ve formující se státní zdravotní péči dokládá korespondence s představiteli veřejných institucí (inv. č. 19–35). Pro dějiny lékařství má význam pozůstalost jeho bratra MUDr. Josefa Škody, kterou vzhledem k významu jeho osoby využívali badatelé již v minulosti (inv. č. 46–92). Pouze torzovitě je dochována pozůstalost zakladatele Škodových závodů Emila Škody. Zajímavé jsou jeho školní technické výkresy nebo školní vysvědčení (inv. č. 117, 119–133). Naopak poměrně bohatá je sbírka fotografického materiálu zachycující zakladatele Škodových závodů a jeho rodinu, kterou shromáždili pracovníci podnikového archivu Škoda. Na fotografiích jsou zachyceni i významné osobnosti z vedení Škodových závodů v éře Emila Škody (inv. č. 396–399).

Pro dějiny Škodových závodů v období po zakladatelově smrti je zajímavá korespondence Karla Škody z doby jeho cesty kolem světa v letech 1904–1905, například dopis od profesora Augusta Rateau (inv. č. 190) nebo dopisy od rakouského generálního konzula v Kalkatě Ernsta Mauriga von Sarnfeld (inv. č. 184). Reflexi bojů na frontách 1. světové války obsahují osobní dopisy Františka Škody (inv. č. 170) a dalších vojáků rakouské armády adresované Karlu Škodovi. Korespondence Emila Škody ml. svědčí o jeho bohatých kontaktech s vysokou i nižší šlechtou v období první republiky a protektorátu (inv. č. 247–294), o jeho zájmu o dějiny vlastního rodu, o jeho širokých charitativních aktivitách, ale především o péči o zděděný majetek (inv. č. 311–327).

V. Záznam o uspořádání archivního fondu

Archivní fond Rodinný archiv Škodů uspořádala v letech 2012 a 2016–2017 Mgr. Marie Mírková ve Státním oblastním archivu v Plzni, pracoviště Klášter u Nepomuka. Inventář sestavila a úvod k němu napsala v roce 2017 Mgr. Marie Mírková.

V Klášteře 15. 12. 2017

Mgr. Marie Mírková

Seznam použitých pramenů a literatury

Nevydané prameny

Archiv města Plzně, fond *Rodinný archiv Škodů*.

Diözesesarchiv Graz, fara Graz, Mariahilf, Sterbebuch VII, 1877–1894, pag. 131 [online]. Dostupné z <www.matriken.graz-seckau.at>.

SOA v Plzni, *Sbírka matrik*, Kniha zemřelých, 1793–1812, sign. Plzeň 36, Plzeň – vnitřní město, pag. 290 [online]. Dostupné z <www.portafontium.eu>.

SOA v Plzni, *Sbírka matrik*, Kniha pokřtěných, 1792–1810, sign. Plzeň 6, pag. 192, 239 [online]. Dostupné z <www.portafontium.eu>.

SOA v Plzni, pracoviště Klášter, fond *Muzeum Škoda*, Plzeň, pozůstalost PhDr. Vladislava Krátkého.

SOA v Plzni, pracoviště Klášter, fond *Rodinný archiv Pergerů*, kar 3–6.

SOKA Plzeň-jih, fond *Okresní národní výbor Přeštice*, kar 242, sign. 213/1, 2, č. 171, 173, 174.

Literatura

BĚLOHLÁVEK, Miloslav. Plzeň v čtyřicátých letech devatenáctého stoletím, *Minulosti západočeského kraje 1*, 1962, s. 189–204.

BYSTRICKÝ, Vladimír a kol. *Státní oblastní archiv v Plzni. Průvodce po archivních fondech*. IV. svazek. Praha : Archivní správa ministerstva vnitra ČSR, 1975, s. 50–52.

EISENHAMMER, Miroslav – NOHOVCOVÁ, Ladislava. Podnikový archiv Škoda, *Západočeské archivy 2011*, s. 51–56.

HORNOF, Zdeněk. První cholera epidemie v Čechách 1831–1833 a působení Josefa Škody, *Plzeňský lékařský sborník 27*, 1966, s. 127–143.

HORNOF, Zdeněk. Studium Josefa Škody na lékařské fakultě ve Vídni 1825–1831, *Plzeňské lékařství*, Sborník 31, 1968, s. 131–148.

JANÁČEK, František. *Největší zbrojovka monarchie: Škodovka v dějinách, dějiny ve Škodovce 1859-1918*, Praha : Novinář 1990.

KRÁTKÝ, Vladislav. *Osobnosti v dějinách Škodovky*, Plzeň : Škoda a. s. 1996.

KRÁTKÝ, Vladislav. *Plzeňské medailony 2. Kdo je kdo v Plzni*, Plzeň : Karel Veselý 2004, s. 53–82.

LÁBEK, Ladislav. *Hřbitov u sv. Mikuláše v Plzni*, Plzeň : Kroužek přátel starožitností v Plzni 1913.

MARTINOVSKÝ, Ivan a kol. *Dějiny Plzně v datech od prvních stop osídlení až po současnost*, Praha : Nakladatelství Lidové noviny 2004.

MÍRKOVÁ, Marie. Velkostatkář Karel Škoda a první Československá republika, *Západočeské archivy 2012*, s. 131–141.

NOHOVCOVÁ, Ladislava. *Osudy rodiny Škodů a jejich továrny očima archivářky*, In: *Sága rodiny Škodů*, Plzeň : Starý most 2016, s. 99–110.

NOHOVCOVÁ, Ladislava. *Škodovy závody*, in: *Dějiny města Plzně 2: 1788–1918*, Plzeň : Statutární město Plzeň 2016, s. 149–180.

ŘEHÁČEK, Karel. Konfiskace majetku Emila Škody po roce 1945, *Západočeské archivy 2012*, s. 142–148.

STOČES, Jiří – MUŠKOVÁ, Eva. *Tenkrát na západě (Čech). Kapitoly z dějin kultury a každodennosti Plzně a Plzeňského kraje*, Praha : Fakulta pedagogická Západočeské univerzity 2013.

ŠÍDLO, Richard. Med. Dor František Škoda, *Plzeňské lékařství*, Sborník 24, 1964, s. 163–176.

ŠÍDLO, Richard. Otcův dopis Josefu Škodovi, *Plzeňské lékařství*, Sborník 36, 1971, s. 149–154.

TRAGL, Karl Heinz. *Chronik der Wiener Krankenanstalten*, Wien – Köln – Weimar : Böhlau Verlag 2007.

Příloha č. 1: Seznam použitých zkratk

AP	archivní pomůcka
bm	běžný metr
č.	číslo
č. o.	část obce
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evid. j.	evidenční jednotka
fal	fotoalbum
fsd	fotografické desky
fsn	fotografie na papírové podložce
gli	grafický list
GŘ	generální ředitelství
inv. č.	inventární číslo
jin	jiné
kar	karton
kre	kresba
lfi	listový film
lip	listina po roce 1850
ml.	mladší
NSDAP	Nationalsozialistische deutsche Arbeiterpartei
okr.	okres
orig.	originál
pag.	pagina (tzn. strana)
perg.	pergamen
provd.	provdaná
RA	rodinný archiv
rkp	rukopis
roz.	rozená
rozv.	rozvedeni
sign.	signatura
SOA	státní oblastní archiv
SOkA	státní okresní archiv
tvý	technický výkres

Příloha č. 2: Struktura archivního fondu

	Časový rozsah	Inv. č.	Počet ev. j.
Škodové	(1760) 1824–1945	1–357	1 lip, 2 rkp, 7 a ½ kar, 1 kre, 17 tvy, 7 jin,
Pivcové	1811–1882	358–370	½ kar, 6 jin
Sbírka fotografií a grafik	(1825) 1854–1944	371–430	355 fsn, 16 fsd, 25 lfi, 11 fal, 9 gli, 1 kre

Příloha č. 3: Rozrody rodin Škodů, Pivců, Hahnenkamů, Pergerů a Wessely

Škodové

A1. **Jan Vojtěch** (21. 4. 1769 – 1. 5. 1852)

∞ 16. 4. 1799 Anna Smyčková (28. 8. 1763 – 8. 5. 1852)

B1. **MUDr. František** (26. 2. 1801 – 1. 3. 1888)

1. ∞ 29. 9. 1829 Anna Pivcová (4. 7. 1806 – 30. 1. 1836)

C1. Johanna (16. 5. 1832 – 17. 4. 1907) ∞ 26. 3. 1856 Eduard Adolf Perger (25. 2. 1816 – 31. 5. 1894)

C2. **MUDr. Karel** (14. 7. 1830 – 3. 5. 1856)

2. ∞ 3. 2. 1839 **Johanna Říhová** (8. 2. 1820 – 21. 1. 1854)

C3. **Emil** (18. 11. 1839 – 8. 8. 1900)

∞ 22. 8. 1871 **Hermína Hahnenkamová** (23. 10. 1852 – 20. 8. 1912)

D1. Josefina „Seffa“ (24. 8. 1872 – 27. 10. 1936)

∞ 31. 12. 1904 Friedrich von Stepski (24. 7. 1866 – 22. 4. 1915)

D2. Johanna „Jenny“ (18. 11. 1874 – 12. 2. 1952)

∞ 2. 6. 1896 Ludwig Wessely (1. 7. 1869 – 23. 3. 1916)

D3. Hermine (18. 4. 1876 – 22. 10. 1966)

∞ 30. 11. 1912 Ing. Richard Lauer (24. 7. 1871 – 1944)

D4. **Karel** (29. 6. 1878 – 10. 1. 1929)

∞ 20. 11. 1906 (1921 rozv.) **Hedvika Hermannová** (15. 7. 1885 – 1971)

E1. **Emil** (6. 8. 1908 – 1945)

E2. **Karel Josef** (7. 6. 1910 – 1945)

E3. **Hedvika Karolina** (3. 12. 1912 – 15. 4. 1985)

C4. Josefina Alžběta (11. 3. 1841 – 1. 2. 1865) ∞ 1865 dr. Sommer

D1. Elisabeth Späth (*1865)

C5. František Josef (8. 4. 1842 – 22. 2. 1873), svobodný, bezdětný, krajský fyzik v Chebu

C6. Jaromír (8. 6. 1846 – 1907) ∞ 1881 Gisela Imely de Rethe

D1. **František „Ferry“** (* 8. 8. 1882–?)

D2. Marie Anna (* 1. 6. 1884–?)

D3. Margarete Weichs an der Glon (13. 10. 1890 – 28. 5. 1987)

C7. **Robert Jan** (7. 6. 1852 – 9. 8. 1920)

1. ∞ Adele Gerstler, ovd. Maresch

D1. Madelaine (*1893– ?) ∞ 1922 Eduard Plapart

2. ∞ Ernestina Szekely (*1852– ?)

D1. Josef (1850–1850)

D2. Viktor (1851–1853)

D3. Marie (1854–1854)

B2. Vojtěch (7. 9. 1803 – 1872)

B3. **MUDr. Josef** (10. 12. 1805 – 13. 6. 1881)

B4. Jan (* 23. 11. 1809–?)

C1. Emil „Serfenyjský“ (†1897)

Pivcové

Jan Karel Pivec (1750 – 25. 7. 1826)

1. ∞ Kateřina Prokopiusová († 27. 8. 1802)

Karel (16. 5. 1793 – 31. 8. 1882)

Jan Nepomuk (21. 10. 1795 – 23. 5. 1799)

Kateřina (13. 3. 1798– ?)

2. ∞ 3. 9. 1804 Anna Marie Stenglová (13. 2. 1767 – ?)

Anna Marie (4. 7. 1806 – 30. 1. 1836) ∞ 29. 9. 1829 MUDr. František Škoda

Hahnenkamové

Jan Hahnenkam st. (1772 – 3. 2. 1847) ∞ 20. 6. 1814 Ludmila Pössel († 9. 6. 1826)

Karel (21. 8. 1813 – 27. 4. 1881)

Jan Hahnenkam ml. (28. 1. 1819 – 19. 11. 1857) ∞ 28. 11. 1848 Marie Mirwaldová (16. 10. 1821 – 1. 4. 1871)

Hermína (23. 10. 1852 – 20. 8. 1912) ∞ 22. 8. 1871 Emil Škoda (18. 11. 1839 – 8. 8. 1900)

Ernst (* 29. 11. 1855) ∞ Teresie von Wünsche

Marie Barbora (* 26. 4. 1857) ∞ Anton Anděl

Emil

Rudolf

Elisabeth

Pergerové

Eduard Perger (25. 2. 1816 – 31. 5. 1894)

∞ 26. 3. 1856 Johanna Škodová (16. 5. 1832 – 17. 4. 1907)

JUDr. Rudolf Franz (13. 1. 1869 – 19. 5. 1945)

∞ 31. 1. 1894 Anna Fitz (18. 10. 1871 – 15. 1. 1945)

JUDr. Hans (8. 3. 1895 – 13. 6. 1970)

∞ 18. 8. 1920 Helene Kaftan von Großtann (3. 11. 1896 – 26. 8. 1992)

Eduard (7. 4. 1897 – 3. 6. 1976)

∞ 24. 8. 1927 Maria von Aufseß (22. 4. 1904 – 3. 6. 1976)

∞ 20. 11. 1943 Eugenie von Luxardo (* 8. 7. 1910)

Wessely

Ludwig Wessely (1. 7. 1869 – 23. 3. 1916)

∞ 1. 6. 1896 Johanna Škodová (18. 11. 1874 – 12. 2. 1952)

Emil (6. 4. 1897 – 1945)

Karl (*1903)

Richard (31. 10. 1904 – 1978)

Wolfgang (1945)

Heřmana (27. 11. 1911 – 13. 4. 1992) ∞ Antonín Fait (19. 5. 1905 – 28. 11. 1971)

Příloha č. 4: Přehled o uložení archiválií souvisejících s rodinou Škodů v jiných fondech SOA v Plzni a v jiných institucích

Instituce	Fond/sbírka	Číslo EL NAD	Obsah	Čas. rozsah
SOA v Plzni	E. Škoda Plzeň	11137	nemovitý osobní majetek Emila Škody a jeho příbuzných (knihovní záležitosti soudu)	[1873]–[1900]
SOA v Plzni	Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni – GR Praha	11138	pohledávky Karla Škody u Škodových závodů v Plzni (korespondence, žaloby, výpisy z účtů), dokumenty tiskového a propagačního oddělení	(1917) 1921–1947
SOA v Plzni	Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni – závod Plzeň	11139	korespondence generálního ředitele Škodových závodů Karla Škody s městem Plzeň ve věci zřízení elektrárny	1910–1915
SOA v Plzni	Škoda Plzeň, fotografická dokumentace	11164	fotografie náhrobku Emila Škody na Mikulášském hřbitově v Plzni, busty, erbu, rytířského řetězu, řetězu s miniaturami řádů Emila Škody, rakouský řád Železné koruny III. třídy pro Františka Škodu, turecký a egyptský řád Emila Škody	[1939]–[1942]
SOA v Plzni	Trappen Walter	11179	závěť Emila Škody (kopie), fotografie Emila Škody a jeho rodiny, korespondence Emila Škody a Waltra Trappena, dopisy od Josefíny Stepski, roz. Škodové, Karla Škody a Hermíny Lauerové, roz. Škodové	1886–1905
SOA v Plzni	Muzeum Škoda, Plzeň	11184	fotokopie, xerokopie přepisy a překlady různých dokumentů	(1867) [1973]–[1985]
SOA v Plzni	Rodinný archiv Pergerů	20250	pozůstalostní řízení po Karlu Škodovi (mj. dopisy Emila Škody ml., Hedviky Škodové, Hanse Pergera a advokátů adresované Rudolfovi Pergerovi, dopisy adresované Hansi Pergerovi, soupisy inventáře bytů Karla Škody, výpisy z účtů)	1929–1931
SOA v Plzni	Ústřední správa Škodových majetků	20263	správa velkostatků Žinkovy, Malesice, Medzilaborce, Gaaden, Liezen, cihelny v Doudlevcích (smlouvy, inventáře, korespondence, účty, mapy a plány)	1910–1945
Archiv města Plzně	Rodinný archiv Škodů	320	kniha hostů rodiny Škodů 1890–1902, plány domu č. p. 212, deníky z let 1886–1917, památník z let 1886–1895 a kniha aforismů Johanny Škodové; deník Josefíny Škodové z let 1886–1887, 5 sešitů s historickými poznámkami; deník Josefíny Škodové z let 1896–1914, deníky z cesty kolem světa z roku 1906	1886–1917
Archiv města Plzně	Schlaraffia, stolní společnost, Plzeň	1350	kronika, matrika členů	[1895]–[1899]
Západočeské muzeum v Plzni			fotografie MUDr. Františka Škody, Emila Škody, Hermíny Škodové, roz. Hahnenkamové, Karla Škody, fotografie skupiny rodinných portrétů na zámku Žinkovy, litografie továrníka Emila Škody, fotografie Emila Škody ml.	[1873]–1943

Inventární seznam

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
---------	-------	---------------	-------------

ŠKODOVÉ

Jan Vojtěch Škoda (1769–1852)

1	Dopisy od syna Františka Škody	1824	kar 1

MUDr. František Škoda (1801–1888) (syn Jana Vojtěcha Škody a Anny Smyčkové)

A. Osobní záležitosti

Doklady

2	Úmrtní oznámení	1888	kar 1

Památky

3	Vizitka poslance říšského sněmu	1848	kar 1
4	Opisy básní, písní, modliteb	[1840]–[1850]	kar 1
5	Návody na výrobu různých chemických přípravků	[1850]	kar 1
6	Rukopis paměti <i>Für meine Kinder</i> (torzo)	[1886]	kar 1
7	Odhalení pamětní desky MUDr. Josefu Škodovi na jeho domě ve Vídni	1882–1883	kar 1

B. Soukromá korespondence

8	Dopisy od manželky Johanny Škodové, roz. Říhové	1844–1849	kar 1
9	Dopisy od bratra MUDr. Josefa Škody	1829–1876	kar 1
10	Dopis od bratra Vojtěcha Škody	1841	kar 1
11	Dopisy od syna Emila Škody	1876–1887	kar 1
12	Dopisy od syna MUDr. Karla Škody	[1855]	kar 1
13	Dopisy od zetě Eduarda Pergera	1862–1876	kar 1
14	Dopisy od švagra Karla Pivce	[1854]–1880	kar 1
15	Dopis od synovce Emila Škody	1876	kar 1
16	Dopis od snachy Hermíny Škodové, roz. Hahnenkamové	1887	kar 1
17	Dopisy od vnuček Heleny Gerebenyi, roz. Perger, Anny Schödl, roz. Perger a Gabriele Darlang, roz. Perger	1888	kar 1

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
<u>C. Veřejná činnost</u>			
18	1867, duben 1, Vídeň Císař František Josef I. povyšuje MUDr. Františka Škodu do rytířského stavu s predikátem „von Skoda“ a uděluje mu erb Orig., něm., perg., 28,5 x 37,5 cm, desky potažené fialovým sametem zdobené tlačeným císařským znakem uprostřed, pečeť v mosazném pouzdru přivěšena na zlaté šňůře		lip 1
<i>Korespondence v profesních a úředních záležitostech</i>			
19	Biermann E. F.	1846	kar 1
20	Boos-Waldeck Viktor	1887	kar 1
21	[Lisell]	1881	kar 1
22	Německé vyslanectví ve Vídni	1873	kar 1
23	Pechaček Franz, primátor Plzně	1883	kar 1
24	Peithner Vilém	1831	kar 1
25	Procházka Josef	1883	kar 1
26	Ratka Johann	1882	kar 1
27	Riedl Eduard	[1882]	kar 1
28	Schreiber Engelbert, notář	1882–1883	kar 1
29	Stadion Jan Filip František	1832	kar 1
30	Uhl Eduard, primátor Vídně	1887	kar 1
31	Vídeňské lékařské kolegium	1881	kar 1
32	[Wallisch] Karl	1882	kar 1
33	Wanka Karl	1885	kar 1
34	Kondolence k úmrtí bratra MUDr. Josefa Škody (dopisy, telegramy)	1881	kar 1
35	Koncepty odeslaných dopisů	1828–[1887]	kar 1
<u>D. Majetkové záležitosti</u>			
36	Osobní účty	[1874]–[1880]	kar 2
37	Správa majetku nezletilých dětí z 1. manželství	1837–1842	kar 2
38	Projednávání pozůstalosti po manželce Johanně, roz. Říhové (inventář majetku, ocenění nemovitých věcí, korespondence s krajským soudem)	1855–1858	kar 2
39	Správa majetku nezletilých dětí z 2. manželství	1855–1871	kar 2
40	Kupní smlouvy, kvitance, nadační listy	1843–1887	kar 2
41	Domy ve Vídni (převedení domu po bratru Josefovi, domovní daň - ukládací listy a platební archy)	1882–1887	kar 2
42	Projednávání pozůstalosti (dokazování vlastnictví v pozůstalosti, seznam cenných papírů v úschově)	1888	kar 2

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
	Johanny Perger, roz. Škodové, rozdělení podílů z cenných papírů, dluhopisy)		
	Anna Marie Škodová, roz. Pivcová (1806–1836) (1. manželka MUDr. Františka Škody)		
43	Křestní list	(1806) 1829	kar 2
44	Dopisy od manžela MUDr. Františka Škody	1826–1828	kar 2
	Johanna Škodová, roz. Říhová (1820–1854) (2. manželka MUDr. Františka Škody)		
45	Dopis od manžela MUDr. Františka Škody (zlomek)	[1855]	kar 2
	MUDr. Josef Škoda (1805–1881) (syn Jana Škody a Anny Smyčkové)		
	<u>A. Osobní záležitosti</u>		
46	Úmrtní oznámení	1881	kar 2
	<u>B. Soukromá korespondence</u>		
47	Dopisy od otce Jana Vojtěcha Škody	1826–[1829]	kar 2
48	Dopisy od bratra MUDr. Františka Škody	1828–1854	kar 2
49	Dopisy od synovce Emila Škody	1876–1880	kar 2
50	Dopisy od švagrové Anny Marie Škodové, roz. Pivcové	1831	kar 2
51	Dopis od švagrové Johanny Škodové, roz. Říhové	1853	kar 2
52	Dopis a báseň od Eduarda Pergera	1881	kar 2
	<u>C. Veřejná činnost</u>		
53	Dopis od Ludwiga Türkheima	1845	kar 2
54	Dopisy od žáků (mj. Gustav Löbel)	1852	kar 2
55	Blahopřání k narozeninám od různých institucí	1870–1875	jin 1–3
56	Vyjádření k jednání o trase vídeňského vodovodu	1881	kar 2
	<i>Diplomy a jmenovací listy, průvodní dopisy</i>		
57	Udělení rytířského kříže Řádu Františka Josefa (dopis rakouského ministerstva vnitra)	1854	kar 2
58	Jmenování dvorním radou (dopis ministerstva kultu a vyučování)	1869	kar 2

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
59	Lékařská společnost ve Vídni (přijetí za člena – oznámení)	1838	kar 2
60	Lékařský spolek v Mnichově (jmenování dopisujícím členem – dopis, diplom, stanovy)	1837–1839	kar 2
61	Přírodovědecko-lékařská společnost v Heidelbergu (jmenování členem – diplom)	1841	kar 2
62	Pařížská anatomická společnost (jmenování čestným členem – diplom, stanovy)	1840–1842	kar 2
63	Spolek lékařských úředníků velkovévodství bádenského pro podporu lékařské vědy (jmenování dopisujícím členem – dopis, diplom, stanovy)	1841–1842	kar 2
64	Královská lékařská společnost v Pešti (jmenování dopisujícím členem – diplom, stanovy, dopis)	1842–1871	kar 2
65	Švédská lékařská společnost (jmenování členem – diplom)	1843	kar 2
66	Varšavská lékařská společnost (jmenování členem – diplom, dopis, stanovy)	1821–1843	kar 2
67	Rýnská přírodovědecká společnost (jmenování dopisujícím členem – diplom, dopis)	1846	kar 2
68	Lékařský podpůrný spolek ve Vídni (jmenování čestným členem – diplom)	1846	kar 2
69	Spolek praktických lékařů ve Lvově (jmenování čestným členem – diplom, dopis, stanovy)	1846–1847	kar 2
70	Císařská akademie věd ve Vídni (jmenování řádným členem - dopisy)	1848–1853	kar 2
71	Společnost lékařů ve Štrasburku (jmenování dopisujícím členem – diplom)	1849	kar 2
72	Spolek německých lékařů a přírodovědců v Paříži (jmenování čestným členem – diplom, dopis)	1849	kar 2
73	Dolnorýnská přírodovědecko-lékařská společnost (jmenování externím členem – diplom, dopis)	1850	kar 2
74	Spolek německých lékařů v New Yorku (jmenování čestným členem – diplom, dopis)	1851	kar 2

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
75	Irský královský lékařský spolek (jmenování čestným členem – diplom, dopis, stanovy)	1851	kar 2
76	Spolek bádenských lékařů (jmenování čestným členem – diplom, dopis, stanovy)	1852	kar 2
77	Přírodovědecko-zdravovědná společnost v Drážďanech (jmenování čestným členem – diplom)	1855	kar 2
78	Spolek pro šíření lidové osvěty tiskem (jmenování společníkem – oznámení)	1856	kar 2
79	Císařská lékařská společnost v Cařihradě (jmenování čestným členem – diplom, dopis)	1856	kar 2
80	Císařská leopoldovsko-karlovska akademie přírodních věd ve Vratislavi (jmenování členem – diplom, stanovy)	1856	kar 3
81	Lékařsko-chirurgická společnost v Edinburku (jmenování dopisujícím členem – diplom, dopis)	1857–1858	kar 3
82	Podpůrný institut doktorského kolegia lékařské fakulty ve Vídni (jmenování členem – diplom)	1859	kar 3
83	Iónská společnost pro vědu, písemnictví a umění (jmenování externím členem – diplom, dopis, stanovy)	1861	kar 3
84	Společnost českých lékařů (jmenování čestným členem – diplom)	1862	kar 3
85	Spolek lékařů v Kraňsku (jmenování čestným členem – diplom, dopis)	1866	kar 3
86	Spolek lékařů ve Štýrsku (jmenování čestným členem – diplom)	1868	kar 3
87	Ústřední spolek pro dohled nad výživou dětí a dětskými útulky ve Vídni (jmenování řádným členem – diplom)	1868	kar 3
88	Děkanát lékařského profesorského kolegia ve Vídni (jmenování řádným profesorem lékařské fakulty ve Vídni – dopis)	1871	kar 3
89	Královská společnost lékařských a přírodních věd v Bruselu (jmenování čestným členem – diplom, dopis)	1871	kar 3

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
90	Belgická královská lékařská akademie (jmenování čestným členem – diplom, dopis) <u>D. Majetkové záležitosti</u>	1873	kar 3
91	Dům ve Vídni (koupě)	1857	kar 3
92	Účty, kvitance	1857–1864	kar 3
MUDr. Karel Škoda (1830–1856) (syn MUDr. Františka Škody a Anny Pivcové)			
<u>A. Osobní záležitosti</u>			
93	Křestní list	(1830) 1839	kar 3
94	Doklady o studiu (gymnaziální vysvědčení, doklady o univerzitním studiu v Praze a ve Vídni)	1841–1854	kar 3
95	Cestovní pas, průchodní lístek pro válečnou zónu	1849–1851	kar 3
96	Domovský list	1853–1854	kar 3
97	Úmrtní oznámení	1856	kar 3
<u>B. Soukromá korespondence</u>			
98	Dopisy od otce MUDr. Františka Škody	1847–1855	kar 3
99	Dopisy od nevlastní matky Johanny Škodové, roz. Říhové	[1844]–1853	kar 3
100	Dopisy od sestry Johanny Perger, roz. Škodové	[1849]–[1855]	kar 3
101	Dopisy od bratra Emila Škody	[1848]–1855	kar 3
<u>C. Veřejná činnost</u>			
102	Korespondence s všeobecnou nemocnicí ve Vídni	1854–1855	kar 3
Vojtěch Škoda (1809–1872) (syn MUDr. Františka Škody a Johanny Říhové)			
103	Kupní smlouva na dům v Plzni	1858	kar 3
František Škoda (*1882–?) (syn Jaromíra Škody a Gisely Imely de Rethé)			
104	Dopisy od bratrance Karla Škody	1922–1926	kar 3

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
105	Spor o statek Achleiten se sestrami Marií Annou a Margarethe Škodovými	1932–1937	kar 3
Robert Škoda (1852–1920) (syn MUDr. Františka Škody a Johanny Říhové)			
<u>A. Osobní záležitosti</u>			
106	Křestní listy	(1852) 1875–1920	kar 3
107	Úmrtní list	1920	kar 3
108	Žádosti o udělení domovského práva v Plzni, o vydání cestovního pasu (koncepty)	1919	kar 3
<u>B. Soukromá korespondence</u>			
109	Dopisy od otce MUDr. Františka Škody	1875	kar 3
110	Dopis od bratra Emila Škody	1893	kar 3
111	Dopis od strýce MUDr. Josefa Škody	1876	kar 3
<u>C. Majetkové záležitosti</u>			
112	Majetkové spory (soudní žaloby, korespondence s obchodním soudem ve Vídni, krajským soudem v Plzni, právními zástupci, jednání o prodeji Kanic – korespondence JUDr. Gustava Rzihy a Johanny Perger, roz. Škodové, platební rozkazy)	1868–1912	kar 3
113	Účetní doklady (zejména faktury za práce a vybavení na zámku v Kanicích)	1882–1885	kar 3
114	Finanční a majetkové záležitosti (korespondence s Walterem Trappenem, Ernestinou Cohn, Karlem Škodou, Karlem Wankou, Ústředním ředitelstvím stadionských statků Kout, Hospodářskou společností pro Království české, s právními zástupci, pojišťovnami, plná moc, seznam cenných papírů)	1886–1920	kar 3
115	Výpisy z osobního účtu vedeným důchodním úřadem velkostatku Žinkovy	1916–1919	kar 3
116	Vklad u Rakousko-uherské banky ve Vídni (korespondence sekretáře Mořice Haberhauera s bankou, s právním zástupcem, přehled výnosů cenných papírů)	1917–1920	kar 3

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
Emil Škoda (1839–1900) (syn MUDr. Františka Škody a Johanny Říhové)			
<u>A. Osobní záležitosti</u>			
<i>Doklady</i>			
117	Školní vysvědčení (Hlavní škola v Plzni, Německá reálná škola v Praze)	1849–1854	kar 4
118	Úmrtní oznámení	1900	kar 4
<i>Památky</i>			
119	Školní geometrický výkres – studijní list č. 5, datum 5. 11. 1856, podpis vyučujícího Rafaela Morstadta, autor Emil Škoda, bez měřítka, perokresba, papír, 51 x 37 cm	1856	tvy 1
120	Školní geometrický výkres – studijní list č. 6, datum 5. 11. 1856, podpis vyučujícího Rafaela Morstadta, autor Emil Škoda, bez měřítka, perokresba, papír, 50,5 x 36,7 cm	1856	tvy 2
121	Školní geometrický výkres – studijní list č. 7, datum 16. 1. 1857, podpis vyučujícího Rafaela Morstadta, autor Emil Škoda, bez měřítka, perokresba, papír, 52,1 x 38 cm	1857	tvy 3
122	Školní geometrický výkres – studijní list č. 8, datum 12. 11. 1856, podpis vyučujícího Rafaela Morstadta, autor Emil Škoda, bez měřítka, perokresba, papír, 51,6 x 37,9 cm	1856	tvy 4
123	Školní geometrický výkres – studijní list č. 27, datum 27. 1. 1857, podpis vyučujícího Rafaela Morstadta, autor Emil Škoda, bez měřítka, perokresba, papír, 52,5 x 38,5 cm	1857	tvy 5
124	Školní geometrický výkres – studijní list č. 53, datum 4. 3. 1857, podpis vyučujícího Rafaela Morstadta, autor Emil Škoda, bez měřítka, perokresba, papír, 52,7 x 36,5 cm	1857	tvy 6
125	Školní technický výkres strojního zařízení datum 9. 1. 1860, podpis vyučujícího Franze Hlawatschka, autor Emil Škoda, posluchač technického institutu v Praze, bez měřítka, perokresba, papír, 72,2 x 49,3 cm	1860	tvy 7

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
126	Školní technický výkres strojního zařízení datum 24. 3. 1860, podpis vyučujícího Franze Hlawatschka, autor Emil Škoda, posluchač technického institutu v Praze, bez měřítka, perokresba, papír, 71,7 x 52,4 cm	1860	tvy 8
127	Školní technický výkres strojního zařízení, datum 5. 3. 1860, podpis vyučujícího Franze Hlawatschka, autor Emil Škoda, posluchač technického institutu v Praze, bez měřítka, perokresba, papír, 72,2 x 51,1 cm	1860	tvy 9
128	Školní technický výkres strojního zařízení, datum 10. 3. 1860, podpis vyučujícího Franze Hlawatschka, autor Emil Škoda, posluchač technického institutu v Praze, bez měřítka, perokresba, papír, 71,2 x 52,1 cm	1860	tvy 10
129	Školní technický výkres strojního zařízení, datum 14. 3. 1860, podpis vyučujícího Franze Hlawatschka, autor Emil Škoda, posluchač technického institutu v Praze, bez měřítka, perokresba, papír, 72,9 x 51,9 cm	1860	tvy 11
130	Školní technický výkres novodórského sloupu, datum 27. 10. 1860, podpis F. Harolda, autor Emil Škoda, bez měřítka, kolorovaná perokresba, papír, 48,7 x 68,1 cm	1860	tvy 12
131	Školní technický výkres toskánského sloupu, datum 31. 10. 1860, podpis neurčený, autor Emil Škoda, 6,6 cm = 30 palců, kolorovaná perokresba, papír, 45,3 x 65,7 cm	1860	tvy 13
132	Školní technický výkres dřevěného mřížového mostu, datum 21. 6. 1861, podpis F. Harold, autor Emil Škoda, 20,6 cm = 7 vídeňských stop, 20,7 cm = 11 vídeňských stop, kolorovaná perokresba, papír, 73,8 x 47,7 cm	1861	tvy 14
133	Školní technický výkres topeniště, datum 29. 1. 1861, podpis neurčený, autor Emil Škoda, 9,8 cm = 2 vídeňské sáhy, kolorovaná perokresba, papír, 75 cm x 55,8 cm	1861	tvy 15
134	Technické pojednání (koncept)	[1880]	kar 4
135	Separát článku: Gustav Schmidt: Berechnung vom Wasserleitungen, Technische Blättern, 1881, IV. Heft (s věnováním autora)	1881	kar 4
136	Pamětní list sjezdu Ústřední jednoty českých lékařů u příležitosti odhalení pamětní desky na rodném domě MUDr. Josefa Škody	1889	kar 4

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
137	Novinové články o úmrtí a pohřbu Emila Škody	1900	kar 4
	<u>B. Soukromá korespondence</u>		
138	Dopis od matky Johanny Škodové, roz. Říhové	[1853]	kar 4
139	Dopis od otce MUDr. Františka Škody	1886	kar 4
140	Dopisy od neurčených odesílatelů	[1870]–1875	kar 4
	<u>C. Majetkové a finanční záležitosti</u>		
141	Rodinné majetkoprávní záležitosti (kvitance, dlužní úpisy, žaloby)	1866–1891	kar 4
142	Plán rodinné hrobky pro rytíře Škody – půdorys Adolf Ginzeli, 1 : 2000, kolorovaná perokresba, papír, 25 x 33,5 cm	1888	tvy 16
143	Plán rodinné hrobky pro rytíře Škody – příčný řez Adolf Ginzeli, 1 : 2000, kolorovaná perokresba, papír, 24,8 x 35 cm	1888	tvy 17
144	Návrh rodinné hrobky pro rytíře Škody – pohled (kresba) příloha: přehled nákladů od sochaře Johanna Rathausky	1888	kre 1
	Hermína Škodová, roz. Hahnenkamová (1852–1912) (manželka Emila Škody)		
145	Památník	1867–1871	jin 4
146	Blahopřání k svátku od spolku Schlaraffia v Plzni	1890	jin 5
147	Úmrtní oznámení	1912	kar 4
	Hermína Lauerová, roz. Škodová (1876–1966) (dcera Emila a Hermíny Škodových)		
148	Svatební menu s fotografií manželů Lauerových	1912	kar 4
149	Básně	1929–1945	kar 4
150	Pohlednice od Elisabethy	1938	kar 4

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
Karel Škoda (1878-1929) (syn Emila Škody a Hermíny Hahnenkamové)			
<u>A. Osobní záležitosti</u>			
<i>Doklady</i>			
151	Rozbor moči (vídeňská chemicko-mikroskopická laboratoř Dr. F. Urbana a J. Hellmanna)	1913	kar 4
152	Potvrzení o domovském právu v Plzni	1921	kar 4
153	Závěť (opis)	[1925]	kar 4
154	Úmrtní oznámení	1929	kar 4
<i>Památky</i>			
155	Básně, písně, pozvánky, památeční tisky (mj. program slavnostního křtu pobřežní obranné lodě Vídeň, pozvánka na slavnostní schůzi k oslavě 100 let od narození MUDr. Josefa Škody)	1895–1913	kar 4
156	Výkazy zastřelené zvěře Emila Škody, Karla Škody, Hermíny Škodové a hostů (vložené samostatné seznamy zastřelené zvěře, poznámky)	(1876) 1892–1920	jin 6
157	Báseň <i>An meinen Vater</i> od Hermíny Škodové na památku Emila Škody zhudebněná Ladislavem Černým, adresována Karlu Škodovi	1917	rkp 1
158	Rukopis <i>Žinkovských písní</i> skládaných při setkáních rodiny Škodů a přátel na zámku v Žinkovech s věnováním od sestry Johanny Wessely, roz. Škodové	(1920) 1924	rkp 2
159	Sbírka úmrtních oznámení	1912–1923	kar 4
<u>B. Soukromá korespondence</u>			
<i>Členové rodiny</i>			
160	Korespondence se sestrou Hermínou Lauerovou, roz. Škodovou	1893–1919	kar 5
161	Korespondence se švagrem Richardem Lauerem	1917	kar 5
162	Korespondence se sestrou Johannou Wessely, roz. Škodovou	1913–1918	kar 5
163	Korespondence se švagrem Ludwigem Wessely	1912–1914	kar 5
164	Dopis od synovce Karla Wessely	1912	kar 5
165	Korespondence se synovcem Emilem Wessely	1918	kar 5
166	Korespondence se sestrou Josefínou Stepski, roz. Škodovou	1912–1914	kar 5
167	Korespondence s tchánem Antonínem Hermannem	1912–1919	kar 5
168	Korespondence se strýcem Ernstem Hahnenkamem	1913–1919	kar 5
169	Korespondence se strýcem Robertem Škodou	1917	kar 5

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
170	Korespondence s bratrancem Františkem Škodou	1912–1919	kar 5
	<i>Přátelé a známí (řazeno abecedně)</i>		
171	Anbelang Hugo	1915	kar 5
172	Anděl Rudolf	1912–1915	kar 5
173	Andělová Marie	1913–1914	kar 5
174	d'Ans C.	1914	kar 5
175	Feilchenfeld Henriette	1915	kar 5
176	Ferstel Max	1915	kar 5
177	[Fürstenau K.]	1895	kar 5
178	Goltsch Edelgard	1917	kar 5
179	Grünwald Lothar	1917	kar 5
180	Gutheil-Schoder Marie	1914	kar 5
181	Hryntschak Alex	1916–1917	kar 5
182	Hryntschak Fedor	1916	kar 5
183	von Mayer-Ketschendorf Siegwart	1917	kar 5
184	Maurig von Sarnfeld, Ernst	1905	kar 5
185	Mauthner Georg	1917	kar 5
186	Mazumdar [J. N.]	1905	kar 5
187	Nedbal Oskar	1917–1918	kar 5
188	Pálffy von Erdödy, Hans	1917–1918	kar 5
189	Proschwitz Margaret	1905	kar 5
190	Rateau August	1904	kar 5
191	Rotschild Louis	1915	kar 5
192	Rozwadowski Theodor	1915	kar 5
193	[Rziha] Quido	1911–1923	kar 5
194	Seidl Emanuel	1914–1916	kar 5
195	Schell von Bauschlott Sophie, roz. von Bombelles	1912	kar 5
196	Schödl Anna, roz. Perger	1913–1914	kar 5
197	Škodová Agnes	1912	kar 5
198	Škodové „rodina“	1912	kar 5
199	von Trauttmansdorff Marie, roz. von Schwarzenberg	1913	kar 5
200	Turezky Josef	1914	kar 5
201	Wanka R.	1911	kar 5
202	Weis Karl	1905–1918	kar 5
203	Wellner Franz	1905	kar 5
204	Wittgenstein Karl	1905	kar 5
205	von Wydenbruck-Esterházy Mária „Misa“	1913	kar 5
206	Koncepty odeslané korespondence	[1904–1905]	kar 5
207	Album přijatých pohlednic Karla Škody pohlednice od matky Hermíny Škodové, roz. Hahnenkamové, sester Hermíny a Josefíny Škodové, přátel Hanse Habla, Hanse Rehlen, B. Jandy, Alberta Schwarzera, Karla Latky	1897	jin 7
	<u>C. Veřejná činnost</u>		
208	závody E. Škoda Plzeň, S. Warta	1900–1905	kar 5

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
209	K. K. rakouský kreditní ústav	1904–1905	kar 5
210	C. k. místodržitelství dolnorakouské (povýšení do stavu svobodných pánů)	1914	kar 5
211	Německá technická vysoká škola v Praze	1914	kar 5
212	Politické spolky Němců v Čechách a na Moravě	1912	kar 5
213	Podpůrné a charitativní spolky	1912–1913	kar 5
214	Zemědělské a průmyslové společnosti	1913–1918	kar 5
215	Kulturní a umělecké spolky	1913–1920	kar 5
216	Sportovní kluby	1913–1914	kar 5
217	Společenské kluby	1914–1918	kar 5
<u>D. Majetkové a finanční záležitosti</u>			
218	Spor o pronájem společenské honitby v Radobyčicích	1921	kar 5
219	Korespondence se sekretářem, správcí statků, advokáty a státními úředníky v majetkových záležitostech	1912–1927	kar 6
Hedvika Škodová, roz. Hermannová (1885–1971) (manželka Karla Škody)			
<u>A. Osobní záležitosti</u>			
220	Výtisk novin Das Welt-Bild (fotografie Hedviky Škodové, Karla Josefa Škody a Hedviky Karoliny Škodové)	1916	kar 6
<u>B. Soukromá korespondence</u>			
<i>Členové rodiny</i>			
221	Dopis od matky Hedviky Hermannové, roz. Gstrein	1914	kar 6
222	Dopisy od syna Emila Škody ml.	1914	kar 6
<i>Přátelé a známí</i>			
223	Drew Susan	1914	kar 6
224	Fiedler Ada	1914	kar 6
225	Feilchenfeld [Max]	1915	kar 6
226	Hubin Helene	1918	kar 6
227	Schertler Franz	1912	kar 6
228	Sýkora Franz	1912	kar 6
229	Theodorovils Marie	[1912]	kar 6
230	Willdorf Renate	1914	kar 6
231	Koncepty odeslané korespondence	1917	kar 6
<u>C. Veřejná činnost</u>			
232	Pozvánky na dobročinné a společenské akce	1912–1913	kar 6

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
<u>D. Majetkové a finanční záležitosti</u>			
233	Vyrovnaní osobního majetku (potvrzení o válečné půjčce, soupisy majetku, korespondence s peněžními ústavy)	1921	kar 6
234	Reklamní nabídky módního zboží, nábytku, pojištění apod.	1912	kar 6
Emil Škoda ml. (1908–1945) (syn Karla Škody a Hedviky Hermannové)			
<u>A. Osobní záležitosti</u>			
<i>Doklady</i>			
235	Doklady pro doložení rodového původu: rodový průkaz, rodokmen, druhopisy oddacích listů Karla Pivce a Anny Stenglové, Jana Vojtěcha Škody a Anny Smyčkové, MUDr. Františka Škody a Anny Marie Pivcové, druhopisy křestních listů Anny Stenglové, Jana Vojtěcha Škody, Anny Smyčkové, MUDr. Františka Škody a Anny Marie Pivcové	(1767) 1939	kar 6
236	Vojenská služba (povolávací rozkaz, opisy žádostí o prominutí vojenské služby, lékařský posudek, životopis, žádosti o dovolenou)	1941–1943	kar 6
<i>Památky</i>			
237	Sbírka svatebních a úmrtních oznámení, rozpis věnců na hroby rodiny Škodů a příbuzných	1932–1944	kar 6
238	Předpis diety	[1934]	kar 6
239	Školní karikatura, projev dr. Roberta Fitzgibbona Younga na Masarykově univerzitě v Brně	1927–1936	kar 6
240	Soupis osobních stříbrných přiborů Karla a Emila Škody	1937	kar 6
<u>B. Soukromá korespondence</u>			
<i>Členové rodiny</i>			
241	Korespondence s bratrem Karlem Josefem Škodou	1931–1941	kar 6
242	Korespondence se sestrou Hedvikou Karolinou Škodovou	1931–1938	kar 6
243	Korespondence s tetou Josefínou Stepski, roz. Škodovou	1934	kar 6
244	Korespondence s tetou Johannou Wessely, roz. Škodovou	1937–1943	kar 6
245	Korespondence s tetou Hermínou Lauerovou, roz. Škodovou	1937–1941	kar 6
246	Korespondence se strýcem Františkem Škodou	1931–1944	kar 6
<i>Přátelé a známí</i>			
247	Andělová Marie (dopis a fotografie)	1937	kar 6
248	Auersperg Gabriela, roz. Hohenlohe	1937–1939	kar 6
249	Battaglia Quido	1937	kar 6

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
250	Bezucha Antonín	1939	kar 6
251	Blechová Milada	1943	kar 6
252	Boháč Heřmanský Josef	1939	kar 6
253	Bubna Karolína	1942	kar 6
254	Deym Ferdinand	1937	kar 6
255	Deymová Michaela	1944	kar 6
256	Dvořák Otakar	1937	kar 6
257	[Erdenberger Ed.]	[1941]	kar 6
258	Falkowski Bruno	1938	kar 6
259	Fitz, provd. Perger, Anna	1938	kar 6
260	Franz Heinrich Gerhard	1940	kar 6
261	Fürer von Haimendorf Rudolf	1938–1939	kar 6
262	Henneberg Anna	1934	kar 6
263	[Hering L.]	1942	kar 6
264	Hildprandt Bedřich	1936	kar 6
265	Hildprandtová Cornelia, roz. Veverková	1940	kar 6
266	Hokeš J.	1936	kar 6
267	Holzlohner Edulgare	1939–1940	kar 6
268	Huber Franz	1940	kar 6
269	Jaksch Rudolf	1934	kar 6
270	Jirátová-Kabátová Ludmila	1937	kar 6
271	[Kanitz L.]	[1941]	kar 6
272	[Kůrka]	1933	kar 6
273	Lobkovic Bedřich	1941	kar 6
274	Lobkovic Jaroslav	1934	kar 6
275	Pavlíková Miloslava	1941	kar 6
276	Rieger Bohuslav	1934	kar 6
277	[Romer]	1942	kar 6
278	Smolková F.	1934	kar 7
279	Soukup František, JUDr.	1937	kar 7
280	Speth Elisabeth	1937	kar 7
281	Speth Victor	1942–1944	kar 7
282	Steiner Franz	1934	kar 7
283	Stepski Julius	1936	kar 7
284	Strippelmann Jenny	1937	kar 7
285	Šišková-Žakoslawic Anna, roz. Čapková	1934–1939	kar 7
286	Štefková-Vrbová Miloslava	1942	kar 7
287	Thun Mathias	1942	kar 7
288	Vladař Jan	1935	kar 7
289	Westecz-Vesecký S. R.	1935	kar 7
290	Woborny Adolf	1937	kar 7
291	[Xenberger]	1936	kar 7
292	[Zuest]	1939	kar 7
293	Židlická Vlasta	1934–1936	kar 7
294	Židlický Harry	1939	kar 7
295	Koncepty nezařazených odeslaných dopisů	1931–1944	kar 7

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
<u>C. Veřejná činnost</u>			
<i>Korespondence s knihkupci a vydavateli:</i>			
296	B. H. Blackwell Ltd.	1937	kar 7
297	Deutsche Buch-Gemeinschaft	1939–1940	kar 7
298	Měšťanská beseda v Plzni	1939	kar 7
299	Štencovo nakladatelství Praha	1942–1944	kar 7
300	Vydavatelstvo časopisu Architektura	1941–1943	kar 7
<i>Korespondence s církevními institucemi:</i>			
301	Katedrální kapitula v Českých Budějovicích	1940–1943	kar 7
302	P. Pixa, farní úřad v Horšicích u Přeštic	1943	kar 7
303	Školské sestry de Notre Dame Horažďovice	1942–1943	kar 7
<i>Korespondence s protektorátními politickými a policejními organizacemi německé okupační moci:</i>			
304	Národní souručenství	1941	kar 7
305	NSDAP	1939–1944	kar 7
306	NSDAP-Hitlerjugend	1944–1945	kar 7
307	Ochranná policie Klatovy	1942	kar 7
<i>Korespondence se sportovními a společenskými kluby:</i>			
308	Československý jezdecký svaz a Autoklub republiky československé	1935–1937	kar 7
309	Pražský společenský klub	1937	kar 7
310	Německý automobilový klub	1942–1944	kar 7
<i>Korespondence ve věci uložení uměleckých sbírek různých institucí a jednotlivců na zámku Žinkovy během 2. světové války:</i>			
311	A. S. dříve Škodovy závody v Plzni (korespondence o umístění archivu Škodovky na zámku v Žinkovech, plán zámku a parní pily v Luhu, seznam dělového materiálu v muzeu na střelnici v Bolevci)	(1918) 1943–1944	kar 7
312	Západočeské umělecko-průmyslové muzeum	1943–1944	kar 7
313	Sbírky členů rodiny Škodů (korespondence s Památkovým úřadem v Praze, soupisy předmětů z pozůstalosti Karla Škody, Josefíny Stepski, roz. Škodové, Hedviky Karoliny Škodové, Johanný Wessely, roz. Škodové, paní Hájkové, roz. Sommer, Hedviky Hermannové, roz. Gstrein, Jenny Strippelmannové)	1943	kar 7
314	Sbírky jednotlivců (seznamy obrazů, nábytku a porcelánu Blaženy Čadíkové, JUDr. Matouše Mandla)	1944–1945	kar 7
<i>Korespondence ve věci rodopisu Škodů, erby, rodokmeny:</i>			
315	Forst Václav, Ing., A. S. dříve Škodovy závody v Plzni	1944	kar 7
316	Haus-, Hof- und Staatsarchiv Wien	1937	kar 7
317	Keith Joseph, technický ředitel	1938	kar 7

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
318	Lábek Ladislav, Národopisné muzeum v Plzni	1943	kar 7
319	Lifka Bohumír, zemský knihovník	1940	kar 7
320	Macháček Fridolín, Městské muzeum v Plzni	1941	kar 7
321	Mandl Vladimír, JUDr., Technické muzeum, plzeňský odbor	1940	kar 7
322	Schremmer, říšský místodržitel v župě Sudety	1943	kar 7
323	Svátek Josef, A. S. dříve Škodovy závody v Plzni	1937–1939	kar 7
324	Škoda Jan, JUDr.	1939	kar 7
325	Tobolla Zdeněk	1941	kar 7

Korespondence s kulturními a vzdělávacími institucemi:

326	Balliol College, Oxford	1938	kar 7
327	Městské divadlo v Plzni	1944	kar 7

D. Majetkové záležitosti

328	Dědický smír se sourozenci Karlem Josefem Škodou a Hedvikou Karolinou Škodovou (výnosy soudu, rozdělení a soupisy mobiliáře, inventáře zámku Gaaden, soupisy rodinných portrétů, platební rozkazy, korespondence se soudy, sekretáři, advokáty)	1931–1936	kar 7
329	Majetkové vyrovnání s bratrem Karlem Josefem Škodou (korespondence ve věci prodeje starožitností a obrazů na zámku Žinkovy, vyrovnání pohledávek na statku Medzilaborce a pohledávek Kathariny Hemmer-Purgstall na statku Gaaden)	1935–1941	kar 7
330	Pozůstalostní řízení po babičce Hedvice Hermannové, roz. Gstrein (soupisy majetku, stěhování dědictví do Žinkov, korespondence s notářem JUDr. Franzem Ruschkou, opisy daňových příznání, návrh hrobky)	(1931) 1942	kar 8

Karel Josef (1910–1945)

(syn Karla Škody a Hedviky Hermannové)

A. Osobní záležitosti

Doklady

331	Křestní list	(1910) 1930	kar 8
332	Průkaz studenta Univerzity ve Fribourgu	1930–1931	kar 8
333	Lovecký lístek pro okres Liezen ve Štýrsku	1932	kar 8
334	Cestovní pas Republiky československé	1932–1937	kar 8
335	Domovský list – Plzeň	1941	kar 8
336	Osvědčení o německé státní příslušnosti	1941	kar 8
337	Doklady pro doložení rodového původu: ověřené opisy křestních listů Anny Smyčkové, Emila Škody, Hedviky Gstrein, Hermíny Hahnenkamové, Karla Škody, Antonína Hermanna, Hedviky Hermannové;	(1760) 1940	kar 8

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
	ověřené opisy oddacích listů Daniela Smyčka a Kateřiny Zikové, Antonína Hermanna a Hedviky Gstrein, Karla Škody a Hedviky Hermannové		
	<u>B. Soukromá korespondence</u>		
	<i>Členové rodiny</i>		
338	Dopisy od matky Hedviky Škodové, roz. Hermannové	1931–1932	kar 8
339	Dopisy od prarodičů Hedviky Hermannové, roz. Gstrein a Antonína Hermanna	1931–1932	kar 8
340	Dopisy od sestry Hedviky Karoliny Škodové	1931–1933	kar 8
341	Dopisy od bratra Emila Škody ml.	1932	kar 8
342	Dopisy od strýce Františka Škody	1932	kar 8
	<i>Přátelé a známí</i>		
343	Barbey Eric	1931	kar 8
344	Černý A.	1932	kar 8
345	Gestetner Albert, ředitel Eskomptní banky	1931	kar 8
346	Habůrka Hans	1932	kar 8
347	Kalina Wilhelm	1935	kar 8
348	[Kallei Anna]	1931–1932	kar 8
349	Lanti J. B.	1931	kar 8
350	Prince L.	1932	kar 8
351	Rubio Tomas (mj. 1 fotografie)	1931–1932	kar 8
352	[Wensley A. J.]	1932	kar 8
	<u>C. Veřejná činnost</u>		
353	Oberlandrát Klatovy (korespondence)	1940	kar 8
	<u>D. Majetkové záležitosti</u>		
354	Potvrzení o pojištění nábytku a vybavení uloženém na zámku Žinkovy	1933	kar 8
355	Korespondence s advokáty	1931–1937	kar 8
	Hedvika Karolina Škodová (1912–1985) (dcera Karla Škody a Hedviky Hermannové)		
356	Dopis od bratra Emila Škody ml.	1931	kar 8
357	Potvrzení o pojištění nábytku a vybavení uloženém na zámku Žinkovy	1933	kar 8

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
------------	-------	------------------	----------------

SPŘÍZNĚNÉ RODY

PIVCOVÉ

Jan Karel Pivec (1750–1826)
(otec Anny Marie Pivcové, provd. Škodové)

358	Dopisy od Antona Cromera	1811	kar 8
359	Plná moc od Johanny a Antona Cromerových k péči o jejich plzeňský dům	1811	kar 8

Anna Pivcová, roz. Stenglová (1767–?)
(2. manželka Jana Karla Pivce)

360	Opis modlitby	[1811]–[1820]	kar 8
361	Dopisy od Antona Cromera	1811	kar 8

Karel Pivec (1793–1882)
(syn Jana Karla Pivce a Kateřiny Prokopiusové)

362	Doklad o studiu na Karlo-Ferdinandově univerzitě	1817	kar 8
363	Dopisy od švagra MUDr. Josefa Škody	1862–1880	kar 8
364	Dopisy od švagra MUDr. Františka Škody	1879–1882	kar 8
365	Dopis Aloise Landfrase a oslavná báseň na Karla Pivce, okresního hejtmána v Jindřichově Hradci	1855	kar 8
366	Pamětní list s vedutami Jindřichova Hradce od Ferdinanda E. Zelinky věnovaný magistrátem města Jindřichův Hradec okresnímu hejtmanovi Karlu Pivcovi (2 ks)	1855	jin 8–9
367	Pamětní list obce Otín (č. o. Jindřichův Hradec)	1855	jin 10
368	Píseň věnovaná Karlu Pivcovi ochotnickou divadelní společností v Poličce	1855	jin 11
369	Jmenování čestným měšťanem Poličky	1857	jin 12
370	Jmenování čestným setníkem střeleckého sboru v Poličce	1859	jin 13

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
---------	-------	---------------	-------------

SBÍRKA FOTOGRAFIÍ A GRAFIK

371	Fotokopie portrétů Jana Vojtěcha Škody, Anny Škodové, roz. Smyčkové, Alžběty Říhové, roz. Fodermayerové, Alžběty Fodermayerové, roz. Cholitorové, Jakuba Fodermayera, mlýn rodiny Říhů v Plzni černobílé fotografie (10 ks)	[[1825]] [1910]–1944	fsn 1–10
372	Fotokopie portrétu Františka Škody jako medika ve Vídni od Johanna Matthiase Ranftla černobílé fotografie (2 ks)	(1825) [1880], 1944	fsn 11–12
373	Fotokopie obrazu studentů Františka Škody a Viléma Peithnera od Friedricha Kriehubera černobílé fotografie (4 ks)	[[1827]] [1885]–1944	fsn 13–16
374	Svatební silueta MUDr. Františka Škody černobílá fotografie (1 ks)	(1839) 1944	fsn 17
375	Skupinová fotografie členů Lékařského grémia Chebského kraje, které dne 15. 10. 1865 předneslo MUDr. F. Škodovi blahopřání ke jmenování zemským zdravotním šéfem černobílá fotografie (1 ks)	(1865) 1944	fsn 18
376	Fotokopie portrétu MUDr. Františka Škody od malíře Rudolfa von Alta černobílé fotografie (4 ks)	[[1880]] 1944	fsn 19–22
377	Portrétní fotografie MUDr. Františka Škody (celá postava) černobílá fotografie (1 ks) listový film (1 ks)	[[1870]] 1944 [[1870]] 1944	fsn 23 lfi 1
378	Portrét MUDr. Františka Škody grafiky (6 ks)	[1881]	gli 1–6
379	Členové grémia vídeňských lékárníků věnované MUDr. Františku Škodovi k 80. narozeninám za jeho zásluhy o lékárnictví v Rakousku album černobílých fotografií (1 ks)	1881	fal 1
380	Portrét Johanny Škodové, roz. Říhové: grafika od Gabriela Deckera (1 ks) černobílá fotografie téhož (1 ks)	1854 (1854) 1944	gli 7 fsn 24

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
381	Portréty MUDr. Josefa Škody černobílé fotografie (7 ks)	([1842]) [1860]–1944	fsn 25–31
382	Kopie obrazu od Rudolfa von Alta „Whistová skupina v pokoji státního rady Peterse“ černobílé fotografie (3 ks)	(1866) [1911]–1944	fsn 32–34
383	Kopie obrazu od Rudolfa von Alta „Biliárový pokoj prof. Škody“ černobílé fotografie (3 ks)	(1866) [1911]–1944	fsn 35–37
384	Emil Škoda se členy rodiny – s bratrem Františkem Josefem Škodou, Wendelinem Rzhihou, Gustavem Rzhihou a Quido Rzhihou, s manželkou Hermínou, Rudolfem Pergerem, černobílé fotografie (2 ks)	([1865]) 1944	fsn 38–39
385	Grafický portrét R. Hebera od Adolfa Ginzeliho, s věnováním Emilu Škodovi (1 ks)	1887	gli 8
386	Portréty Emila Škody černobílé fotografie (20 ks) černobílé fotografie zasklené v rámu (3 ks) listový film (2 ks)	[1888]–1944 (1892) 1944 (1892) 1944	fsn 40–59 fsn 60–62 lfi 2–3
387	Emil Škoda s manželkou Hermínou černobílá fotografie (1 ks) listový film (1 ks)	[1891] ([1891]) 1944	fsn 63 lfi 4
388	Emil Škoda s manželkou a účastníky honu – Robert Škoda, Rudolf Perger, Josefina Škodová, dr. Sommer, Ludwig Hermsdorf černobílá fotografie (2 ks)	(1892) 1944	fsn 64–65
389	Emil Škoda v Řecku listový film (3 ks)	(1892) 1944	lfi 5–7
390	Emil Škoda v Egyptě s manželkou Hermínou, dcerami Josefínou, Johannou a Hermínou, s Ludwigem Hermsdorfem, Ing. Schweinickerem, dr. Neustadtem – v ateliéru, na lodi u Nilu, Emil Škoda v masce sfingy černobílé fotografie (9 ks) listový film (2 ks)	1892–1944 (1892) 1944	fsn 66–74 lfi 8–9
391	Emil Škoda v Indii – na slonu, v ateliéru, rodina Bombeg černobílé fotografie (5 ks)	1892	fsn 75–79

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
392	Emil Škoda na lovu v Bakoňském lese u Veszprém: – s arcivévodou Leopoldem Salvátorem Rakousko-Toskánským a dalšími muži před zastřelenými jeleny černobílé fotografie (7 ks)	[1898]–1944	fsn 80–86
393	Akvarel rodiny Emila Škody na zahradní slavnosti od malíře Josefa Bešty	[1897]	kre 2
394	Fotokopie uměleckých děl z Říma a Neapole, památka z cesty Emila Škody album černobílých fotografií (1 ks)	[1890]–[1900]	fal 2
395	Fotografie památek z Káhiry, Gízy, Jaffy, Betléma, Jeruzaléma, autor J. P. Sebah, památka z cesty Emila Škody album černobílých fotografií (1 ks)	[1890]	fal 3
396	Emil Škoda s představiteli Škodových závodů – před prvním rychlopalným dělem s Ing. Deinleinem a Ing. Andreasem Radovanovičem, s důstojníky rakouského námořnictva, na palubě lodi, s polními kanony na střelnici v Doudlevcích, na dvoře před ocelárnou v Rožmberské ulici v Plzni s Stopperem, Ing. Ulmannem, Gustavem Humelem a Havránkem, v továrně s Ing. Josefem Šimonkem, Reifem, Hartmannem, Suchým, Kanghartem černobílé fotografie (21 ks)	1888–1944	fsn 87–107
397	Emil Škoda – se synem Karlem Škodou, Ing. A. Radovanovičem, Ing. Deinleinem u hlavně děla, výřez z této fotky černobílé fotografie (5 ks) černobílá fotografie v rámu (1 ks) listový film (2 ks)	1898–1944 (1898) 1944 (1898) 1944	fsn 108–112 fsn 113 lfi 10–11
398	Představitelé pobočky Škodových závodů v Dąmbrowe ve Slezsku černobílá fotografie (1 ks)	1887	fsn 114
399	Rodina Emila Škody se správní radou Škodových závodů v Bolevci, mj. Walter Trappen černobílé fotografie (4 ks)	1904	fsn 115–118
400	Fotografie členů rodiny Hahnenkamových – portréty Marie Hahnenkamové, roz. Mirwaldové, Jana Hahnenkama ml., Jana Hahnenkama st., Barbory Mirwaldové, Václava Mirwalda, děti Hahnenkamových (neurčené) černobílé fotografie (11 ks)	(1835) [1920]–1944	fsn 119–129

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
401	Fotografie Hermíny Hahnenkamové s rodiči Janem Hahnenkamem ml. a Marií, roz. Mirwaldovou černobílé fotografie (2 ks) listový film (1 ks)	[[1855]] [1890]–1944 [[1855]] 1944	fsn 130–131 lfi 12
402	Portrétní fotografie Hermíny Škodové, roz. Hahnenkamové černobílé fotografie (7 ks) listový film (2 ks)	1871–1944 (1871) [1944]	fsn 132–138 lfi 13–14
403	Fotografie rodiny Wessely – Johanna Škodová, provd. Wessely, Ludwig Wessely, Karl Wessely, Hermína Wessely, Richard Wessely, Emil Wessely černobílé fotografie (11 ks)	[1900]–1944	fsn 139–149
404	Přátelé a příbuzní Johanny Škodové, provd. Wessely – mj. Hans Habl, Josef Turezky, Emil Škoda, Elisabeth a Rudolf Andělovi album černobílých fotografií (1 ks)	[1866]–[1892]	fal 4
405	Fotografie Josefíny Škodové a Friedricha Stepski černobílé fotografie (6 ks)	(1891) [1904]–[1925]	fsn 150–155
406	Fotografie portrétu Bertý Honoré Palmer, prezidentky ženského úřadu černobílé fotografie (5 ks) listový film (1 ks)	(1894) [1930] (1894) [1930]	fsn 156–160 lfi 15
407	Fotografie Hermíny Lauerové, roz. Škodové černobílé fotografie (4 ks)	1909–1944	fsn 161–164
408	Portrét Antonína Hermanna, ředitele Škodových závodů a tchána Karla Škody černobílá fotografie (1 ks)	1913	fsn 165
409	Rodina Emila Škody, příbuzní a přátelé na zahradě plzeňského domu (Klatovská třída) – Hermína Škodová, roz. Hahnenkamová, Johanna, Hermína, Josefína a Karel Škodovi, kapitán Abele, Georg Appelt, Karl Appelt, Mary Astermann, Emil Bariczek, Berta Bayer, Alois Eckl, Johanna Fritsch, Elisabeth Fritsch, Gustav Funk, Mina Funk, provd. Budiner, Richard Funk, Hans Habl, Heinrich Habl, Paula Hauptmann, Adolf Hopfengärtner, Franz Jahl, Marie Janda, Anna Jelinek, Anna Komarek, Karoline Maschka, roz. Komarek, Karl Latka, Richard Lauer, Karl Maschka, Artur Noë, Rudolf Perger, Franz Pfeifer, Quido Pichler, Albert Pollak, polní maršál Pollak s manželkou, Albert Romano, Julius Saracca, Stanko Saracca, Charlotte Schneider, Albert Schwarzer, Fritz Schwarzer,		

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
	Hedvika Siebert, Gustav Sommer, Friedrich Stepski, Theodor Svěcený, Walter Trappen, Josef Turezky, Franz Wanka, Ludwig Wessely, Anna Wolf černobílé fotografie (78 ks) skleněné desky (16 ks) listový film (5 ks)	(1882) [1903]–1944 [1893]–[1899] (1892) 1944	fsn 166–243 fsd 1–16 lfi 16–20
410	Zaměstnanci Škodových – učitelka hry na klavír Anna Lenk, pradlena Hejlová, sluhové Bešta, Franz Sýkora, lesní Říkovský, Josef Krásný černobílé fotografie (10 ks) listový film (1 ks)	(1892) 1944 (1892) 1944	fsn 244–253 lfi 21
411	Personál v domě Škodů – s veršovaným komentářem a věnováním Emilu Škodovi od dcery Josefíny Škodové album černobílých fotografií (1 ks)	1897	fal 5
412	Rodina Emila Škody před zámekem v Kanicích – Hermína, Johanna a Karel Škodovi, Hermína Škodová, Anna Schödl, roz. Perger, Johanna Perger, roz. Škodová, Rudolf Perger, Eduard Perger černobílá fotografie (1 ks)	(1892) 1944	fsn 254
413	Rodina Emila Škody ve Štěnovicích – Ludwig Fritsch, Anna Fritsch, Elisabeth Fritsch, Klothilde Fritsch, Mina Funk, provd. Budiner, Karoline Komarek, Josefina Stepski, roz. Škodová černobílé fotografie (2 ks)	(1892) 1944	fsn 255–256
414	Dcery Emila Škody s přáteli na tenisovém kurtu v Plzni – Johanna, Hermína a Josefina Škodovy, Ludwig Wessely, Mary Astermann, von Clanner, Resl Hahnenkam, Paula Hauptmann, Karl Latka, Hedvika Siebert, kapitán Stangler Landwehr, Anna Wolf, Charlotte Wolf, Irma Wolf černobílé fotografie (6 ks)	[1893]–1944	fsn 257–262
415	Karel Škoda – dětské portréty, ve skupině se sestrami, rodiči, s kamarádem, se strýcem Emilem Škodou, s profesorem P. Jelínkem, se sloužícími na zahradě domu v Plzni, v uniformě rakouského válečného loďstva album černobílých fotografií (1 ks) černobílé fotografie (27 ks)	1879–1899 1894–1944	fal 6 fsn 263–289
416	Karel Škoda – skupinové školní fotografie černobílé fotografie (3 ks)	[1894]–[1895]	fsn 290–292

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
417	Karel Škoda v loveckém oděvu – se skupinou mužů v ateliéru v Leamingtonu černobílé fotografie (2 ks)	[1898]	fsn 293–294
418	Karel Škoda u výřadu zastřelených kamzíků – na honu ve Štýrsku (Eisenerz) černobílé fotografie (2 ks)	[1917]	fsn 295–296
419	Karel Škoda s manželkou Hedvikou – v ateliéru, v Egyptě před sfingou, černobílé fotografie (5 ks)	1906–[1909]	fsn 297–301
420	Portrét Hedviky Škodové, roz. Hermannové, barevná litografie Rudolfa Ipolda (1 ks)	1917	gli 9
421	Karel Škoda manželkou a dětmi – Karel Škoda, Hedvika Škodová, roz. Hermannová, Emil Škoda ml., Karel Josef Škoda, Hedvika Karolina Škodová černobílé fotografie (12 ks)	[1908]–[1920]	fsn 302–313
422	Rodina Karla Škody – Karel Škoda, Hedvika Škodová, roz. Hermannová, Emil Škoda ml., Karel Josef Škoda, Hedvika Karolina Škodová – na loveckém zámku Gaaden, na zámku Žinkovy album černobílých fotografií (1 ks)	[1915]–[1917]	fal 7
423	Karel Škoda se svými dětmi na dovolené v Alpách – Emil Škoda ml., Karel Josef Škoda, Hedvika Karolina Škodová album černobílých fotografií (1 ks)	1921	fal 8
424	Fotografie z cest Karla Škody – vodopád v Bad Gastein, Zermatt, Gorner Gorge černobílé fotografie (4 ks)	[1915]–[1920]	fsn 314–317
425	Dokladové fotografie Emila Škody ml. černobílé fotografie (3 ks)	1943	fsn 318–320
426	Dům Škodových v Plzni (Klatovská třída) – interiéry domu, exteriér, zahrada, alba černobílých fotografií (2 ks) černobílé fotografie (8 ks) listový film (4 ks)	[1892] [1892]–[1944] (1892) [1944]	fal 9–10 fsn 321–328 lfi 22–25
427	Zámek Žinkovy – exteriéry a interiéry zámku album černobílých fotografií (1 ks) černobílé fotografie (5 ks)	[1918] (1897) [1920]–[1944]	fal 11 fsn 329–333

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
428	Zámek Malesice – exteriéry a interiéry zámku černobílé fotografie (9 ks) příloha: potvrzení o zapůjčení fotografií	[1930]–1933 1933	fsn 334–342
429	Fotokopie projektové kresby sanatoria v Ober Sankt-Veit černobílá fotografie (1 ks)	1923	fsn 343
430	Neurčené fotografie – rodinné fotografie, portréty mužů, skupiny mužů černobílé fotografie (12 ks)	[1890]–[1915]	fsn 344–355

Rejstřík osobní

von Alt Rudolf	376, 382–383
Anděl	
- Rudolf	172, 404
- Elisabeth	404
Andělová Marie	173, 247
d'Ans C.	174
Appelt	
- Georg	409
- Karl	409
Astermann Mary	409, 414
von Auersperg Gabriela, roz. Hohenlohe	248
Deinlein Ing.	396–397
Battaglia Quido	249
Barbey Eric	343
Bariczek Emil	409
Bayer Berta	409
Bešta Josef	410
Bezucha Antonín	250
Biermann E. F.	19
Blechová Milada	251
Boháč Heřmanský Josef	252
Boos-Waldeck Viktor	20
Bubna Karolína	253
Budiner Mina, roz. Funk	409, 413
Cromer Anton	358–359, 361
Cromerová Johanna	359
Čadíková Blažena	314
Černý A.	344
Černý Ladislav	157
Decker Gabriel	380
Deym Ferdinand	254
Deymová Michaela	255

Drew Susan	223
Dvořák Otakar	256
Eckl Alois	409
[Erdenberger Ed.]	257
Falkowski Bruno	258
Feilchenfeld	
- Henriette	175
- Max	225
Ferstel Max	176
Fiedler Ada	224
Fitz Anna, provd. Perger	259
Fitzgibbon Young Robert	239
Fodermayer Jakub	371
Fodermayerová	
- Alžběta, provd. Říhová	371
- Alžběta, roz. Cholitorová	371
Forst Václav Ing.	315
František Josef I.	18, 57
Franz Heinrich Gerhard	260
Fritsch	
- Anna	413
- Elisabeth	409, 413
- Johanna	409
- Ludwig	413
- Klothielde	413
Funk	
- Gustav	409
- Mina, provd. Budiner	409
- Richard	409, 413
Fürer von Haimendorf Rudolf	261
[Fürstenau K.]	177
Gestetner Albert	345
Ginzeli Adolf	385
Goltsch Edelgard	178

Grünwald Lothar	179
Gstrein Hedvika, provd. Hermannová	221
Gutheil-Schoder Marie	180
Haberhauer Mořic	116
Habl	
- Hans	207, 404, 409
- Heinrich	409
Habůrka Hans	349
Hahnenkam	
- Ernst	168
- Jan st.	400
- Jan ml.	400, 401
Hahnenkamová	
- Hermína, provd. Škodová	16, 145–147, 207, 337, 401–402, 409
- Marie, roz. Mirwaldová	400
Hájková, roz. Sommer	313
Harold F.	130, 132
Hartmann	396
Hauptmann Paula	409, 414
Havránek	396
Heber R.	385
Hemmer-Purgstall Katharina	329
Henneberg Anna	262
[Hering L.]	263
Hermann Antonín	167, 337, 339, 408
Hermannová	
- Hedvika, provd. Škodová	220–234, 337–338, 420–422
- Hedvika, roz. Gstrein	221, 313, 330, 337, 339
Hermsdorf Ludwig	388, 390
Hildprandt Bedřich	264
Hildprandtová Cornelia, roz. Veverková	265
Hlawatschek Franz	125–129
Hokeš J.	266
Holzlöhner Edulgare	267

Honoré Palmer Berta	406
Hopfengärtner Adolf	409
Hryntschak	
- Alex	181
- Fedor	182
Huber Franz	268
Hubin Helene	226
Humel Gustav	396
Cholitorová Alžběta, provd. Fodermayerová	371
Ipold Rudolf	420
Jahnl Franz	409
Jaksch Rudolf	269
Janda Marie	409
Jelinek Anna	409
Jirátová-Kabátová Ludmila	270
Kalina Wilhelm	347
Kallei Anna	348
Kanghart	396
[Kanitz L.]	271
Keith Joseph	317
Komarek	
- Anna	409
- Karoline, provd. Maschka	409, 413
Krásný Josef	410
Kriehuber Friedrich	373
Kůrka	272
Lábek Ladislav	318
Landfras Alois	365
Lanti J. B.	349
Latka Karl	409, 414
Lauer Richard	148, 161, 409
Lauerová Hermína, roz. Škodová	148–150, 160, 245, 393, 407, 409, 412, 414
Lenk Anna	410

Leopold Salvátor, rakouský arcivévoda	392
Lifka Bohumír	319
[Lisell]	21
Löbel Gustav	54
Lobkovic	
- Bedřich	273
- Jaroslav	274
Macháček Fridolín	320
Mandl	
- Matouš, JUDr.	314
- Vladimír, JUDr.	321
Maschka	
- Karl	409
- Karoline, roz. Komarek	409, 413
Maurig von Sarnfeld Ernst	184
Mauthner Georg	185
von Mayer-Ketschendorf Siegwart	183
Mazumdar [J. N.]	186
Mirwald Václav	400
Mirwaldová	
- Marie, provd. Hahnenkamová	400–401
- Barbora	400
Morstadt Rafael	119–124
Nedbal Oskar	187
Neustadt	390
Noë Artur	409
Pálffy von Erdödy Hans	188
Pavlíková Miloslava	275
Pechaček Franz, primátor Plzně	23
Peithner Vilém	24, 373
Perger	
- Anna, roz. Fitz	259
- Anna, provd. Schödl	17, 196, 412
- Eduard	13, 52, 412

- Gabriela, provd. Darlang	17
- Helena, provd. Gerebenyi	17
- Johanna, roz. Škodová	43, 100, 112, 412
- Rudolf	384, 388, 409, 412
Peters	382
Pfeifer Franz	409
Pichler Quido	409
Pivec	
- Jan Karel	358–359
- Karel	14, 235, 362–370
Pivcová	
- Anna Marie, provd. Škodová	43–44, 50, 235
- Anna, roz. Stenglová	360–361, 235
Pixa P.	302
Pollak	
- Albert	409
- polní maršál	409
Prince L.	350
Procházka Josef	25
Proschwitz Margarett	189
Radovanovič Andreas, Ing.	396–397
Ranftl Johann Matthias	372
Rateau August	190
Rathausky Johann	144
Ratka Johann	26
Rehlen Hans	207
Reif	396
Riedl Eduard	27
Rieger Bohuslav	276
Romano Albert	409
[Romer]	277
Rotschild Louis	191
Rozwadowski Theodor	192

Rziha	
- Gustav	112, 384
- Wendelin	384
- Quido	193, 384
Rubio Thomas	351
Ruschka Franz, JUDr.	330
Říhová	
- Alžběta, roz. Fodermayerová	371
- Johanna, provd. Škodová	8, 38, 45, 51, 99, 138, 380
Říkovský	410
Saracca	
- Julius	409
- Stanko	409
Sebah J. P.	395
Seidl Emanuel	194
Schell von Bauschlott Sophie, roz. Bombelles	195
Schertler Franz	227
Schmidt Gustav	135
Schneider Charlotte	409
Schödl Anna, roz. Perger	17, 196, 412
Schreiber Engelbert	28
Schremmer	322
Schweinicker	390
von Schwarzenberg Marie, provd. von Trauttmansdorff	199
Schwarzer	
- Albert	207, 409
- Fritz	409
Siebert Hedvika	409, 414
Smolková F.	278
Smyček Daniel	337
Smyčková	
- Anna, provd. Škodová	235, 337, 371
- Kateřina, roz. Ziková	337
Sommer Gustav	388, 409

Soukup František JUDr.	279
Speth	
- Elisabeth	280
- Victor	281
Stadion Jan Filip František	29
Steiner Franz	282
Stenglová Anna, provd. Pivcová	235, 360–361
Stepski	
- Friedrich	405, 409
- Josefína, roz. Škodová	166, 207, 243, 313, 388, 390, 405, 409, 411, 413–414
- Julius	283
Stopper	396
Strippelmann Jenny	284, 313
Svěcený Theodor	409
Suchý	396
Svátek Josef	323
Sýkora Franz	228, 410
Šimonek Josef	396
Šišková-Žakoslawic Anna, roz. Čapková	285
Škoda	
- Emil	11, 49, 101, 110, 117–144, 156–157, 240, 337, 384–397, 409, 411–414
- Emil ml.	222, 235–330, 341, 356, 421–423, 425
- Emil „Serfenyjský“	15, 415
- František	104–105, 170, 246, 342
- František Josef	384
- František MUDr.	2–42, 44–45, 48, 98, 109, 139, 235, 364, 372–379
- Jan JUDr.	324
- Jan Vojtěch	1, 47, 235, 371
- Josef MUDr.	7, 9, 35, 42, 46–92, 111, 136, 155, 364, 381–383

- Karel	151–219, 240, 313, 337, 393, 397, 409, 412, 415–419, 421–424
- Karel Josef	241, 328–329, 331–355, 421–423
- Karel MUDr.	12, 93–102
- Robert	106–116, 169, 388
- Vojtěch	10, 103
Škodová	
- Agnes	197
- Anna Marie, roz. Pivcová	43–44, 50, 235
- Anna, roz. Smyčková	235, 337, 371
- Hedvika Karolina	220, 242, 313, 328, 340, 356–357, 421–423
- Hedvika, roz. Hermannová	220–234, 337–338, 420–422
- Hermína, roz. Hahnenkamová	16, 145–147, 207, 337, 387–388, 390–393, 401–402, 409
- Hermína, provd. Lauerová	148–150, 160, 245, 393, 407, 409, 412, 414
- Johanna, roz. Říhová	8, 38, 45, 51, 99, 138, 380
- Johanna, provd. Wessely	158, 162, 244, 313, 390, 403–404, 409, 412, 414
- Josefina, provd. Stepski	166, 207, 243, 313, 388, 390, 393, 405, 409, 411, 413–414
- Margarethe, provd. Weichs an der Glon	105
- Marie Anna	105
Štefková-Vrbová Miloslava	286
Theodorovils Marie	229
Thun Mathias	287
Tobolla Zdeněk	325
Trappen Walter	114, 399, 409
von Trauttmansdorff Marie, roz. Schwarzenberg	199
Turezky Josef	200, 404, 409
Türkheim Ludwig	53
Uhl Eduard, primátor Vídně	30
Ulmann Ing.	396

Veverková Corneliie, provd. Hildprandtová	265
Vladař Jan	288
[Wallisch] Karl	32
Wanka	
- Franz	409
- Karl	33, 114
- R.	201
Warta S.	208
Weis Karl	202
Wellner Franz	203
Wensley A. J.	352
Wessely	
- Emil	165, 403
- Hermína	403
- Johanna, roz. Škodová	158, 162, 244, 313, 390, 403–404, 409, 412, 414
- Karl	164, 403
- Ludwig	163, 403, 409, 414
- Richard	403
Westecz-Vesecký S. R.	289
Willdorf Renate	230
Wittgenstein Karl	204
Woborny Adolf	290
Wolf	
- Anna	409, 414
- Charlotte	414
- Irma	414
von Wydenbruck-Esterházy Misa	205
Zelinka Ferdinand E.	366
Ziková Kateřina, provd. Smyčková	337
Židlická Vlasta	293
Židlický Harry	294

Rejstřík zeměpisný

Achleiten, Rakousko	105
Bad Gastein, Rakousko	424
Betlém (<i>Bet Lehem, Bayt Lahm</i>), Izrael	395
Bolevec, č. o. Plzeň v okr. Plzeň-město	311, 399
Brusel (Bruxelles, Brussel, Brüssel), Belgie	89
Cařihrad (Istanbul), Turecko	79
České Budějovice, obec v okr. České Budějovice	301
Dąbrowa, Polsko	398
Doudlevec, č. o. Plzeň v okr. Plzeň-město	396
Drážďany (Dresden), Německo	77
Edinburk (Edinburgh), Velká Británie	81
Egypt	390, 419
Eisenerz, Rakousko	418
Fribourg, Švýcarsko	332
Gaaden, Rakousko	328–329
Gíza, (<i>al-Dschíza</i>), Egypt	395
Gorner Gorge, Švýcarsko	424
Heidelberk (Heidelberg), Německo	61
Horažďovice, obec v okr. Klatovy	303
Horsice, obec v okr. Plzeň-jih	302
Indie	391
Jaffa (<i>Jafo</i>), Izrael	395
Jeruzalém (<i>Jerušalajim</i>), Izrael	394
Jindřichův Hradec, obec v okr. Jindřichův Hradec	365–367
Káhira (<i>Al-Qáhira</i>), Egypt	395
Kanice, obec v okr. Domažlice	112–113, 412
Klatovy, obec v okr. Klatovy	307, 353
Kout na Šumavě, obec v okr. Domažlice	114
Liezen, Rakousko	333
Lvov (<i>Lviv</i>), Ukrajina	69
Malesice, č. o. Plzeň v okr. Plzeň-město	428
Medzilaborce, Slovensko	329

Mnichov (München), Německo	60
Neapol (Napoli), Itálie	394
New York, USA	74
Ober Sankt Veit, č. o. Vídeň (Wien), Rakousko	429
Otín, č. o. Jindřichův Hradec, okr. Jindřichův Hradec	367
Oxford, Velká Británie	326
Paříž (Paris), Francie	62, 72
Pešť (Pest), č. města Budapešť (Budapest), Maďarsko	64
Plzeň, obec okr. Plzeň-město	23, 103, 108, 112, 117, 146, 152, 208, 298, 311, 315, 318, 320, 323, 327, 335, 359, 371, 396, 409, 414–415, 426
Polička, obec v okr. Svitavy	368–370
Praha, hlavní město České republiky	117, 125–129, 211, 299, 313
Radobyčice, č. o. Plzeň, okr. Plzeň-město	218
Řecko	389
Řím (Roma), Itálie	394
Štěnovice, obec v okr. Plzeň-jih	413
Štrasburk (Strasbourg), Francie	71
Veszprém, Maďarsko	392
Vídeň (Wien), Rakousko	7, 18, 22, 30–31, 42, 56, 59, 68, 70, 82, 87–88, 91, 102, 112, 116, 372, 379
Vratislav (Wrocław), Polsko	80
Zermatt, Švýcarsko	424
Žinkovy, obec v okr. Plzeň-jih	115, 158, 311–314, 329–330, 354, 357, 422, 427

Rejstřík věcný

album	
- fotografií	379, 394–395, 404, 411, 415, 422–423, 426–427
- pohlednic	207
archiv	311, 316
báseň	4, 52, 149, 155, 157, 365
blahopřání	55, 146, 375
cestovní pas	95, 108, 334
daň	41, 330
dům	
- ve Vídni	7, 41, 91
- v Plzni	103, 359, 409, 411, 415, 426
diplom	60–69, 71–77, 79–87, 89–90
divadlo	327, 368
domovský list	96, 335
erb	18
hrobka	142–144, 330
grafika	378, 380
inventář	39, 328
karikatura	239
kluby	
- společenské	217, 309
- sportovní	216, 308, 310
kondolence	35
křestní list	43, 93, 106, 235, 331, 337
kupní smlouva	40, 103
kvitance	40, 92, 141
listina	18
lovecký lístek	333
ministerstvo	
- vnitra	57
- kultu a vyučování	58

muzeum	311–312, 318, 320–321
nadační list	40
nemocnice	102
NSDAP	305–306
oddací list	235, 337
památník	145
pamětní deska	7, 136
pila	311
plány	142–143, 311
pohlednice	150, 207
pohřeb	137
pojištění	234, 354, 357
portrét	328, 371–372, 376–378, 380–381, 385–386, 400, 402, 406, 408, 415, 420, 430
poslanec	3
pozůstalost	38, 42, 313, 330
predikát	18
primátor	23, 30
rodokmen	235
rodový průkaz	235, 337
rytířský stav	18, 142–144
řád	57
Schlaraffia	146
sfinga	390, 419
společnosti	
- lékařské	31, 59–90, 375
- hospodářské	114, 214
spolky	
- kulturní a umělecké	215
- politické	212, 304
- podpůrné a charitativní	213
- zábavné a sportovní	146, 216, 308–310
Škodovy závody	208, 311, 315, 323, 396, 398–399, 408

škola	117, 211, 416
svatební oznámení	237
technický výkres	119–133
účty	36, 92, 113, 115
umělecké sbírky	313–314
úmrtní list	107
úmrtní oznámení	2, 46, 97, 118, 147, 154, 159, 237
univerzita	
- v Brně	239
- ve Fribourgu	332
- v Praze	94, 362
- ve Vídni	94
ústřední ředitelství	114
válečná půjčka	233
veduta	366
vodovod	56
vysvědčení	94, 117
zámek	
- Gaaden	328, 422
- Kanice	113, 412
- Malesice	428
- Žinkovy	158, 311–314, 329, 354, 357, 422, 427
zavěť	153

Název archivní pomůcky:	Rodinný archiv Škodů
Značka archivního fondu:	Rd Škodů
Časové rozmezí:	(1760) 1811–1945
Počet evidenčních jednotek:	459 (1 listina po roce 1850, 2 rukopisy, 8 kartonů, 17 technických výkresů, 9 grafických listů, 2 kresby, 355 fotografií na papírové podložce, 16 fotografických desek, 25 listových filmů, 11 alb fotografií, 13 jiné – 10 blahopřání a pamětních listů, 1 album pohlednic, 1 památník, 1 výkaz zastřelené zvěře)
Počet inventárních jednotek:	430
Rozsah v bm:	2,36
Stav ke dni:	15. 12. 2017
Zpracovatel archivního fondu:	Mgr. Marie Mírková
Zpracovatel archivní pomůcky:	Mgr. Marie Mírková
Počet stran:	68
Počet exemplářů:	5
Schválil:	Mgr. Petr Hubka, ředitel SOA v Plzni dne 15. 12. 2017, č. j. SOAP/006-2369/2017